

ಪ್ರಸಾದ

ಮಾಸಿಕ

ಜುಲೈ 2025

ಸಂಪುಟ 40 ಸಂಚಿಕೆ 7

ಜೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು

ಸುತ್ತಳರು ಶೈಕ್ಷಣಿಯನ್ನು ಪಡುತ್ತಿ ಶಾಲೆ, ನಾಲ್ಕು ವಿಕಿ ಮತ್ತು ಸಾಕರಣ ಬಿಂಬಾಶ್ವ ಹಿನ್ನಾರ್ಥಿ ಕ್ಷಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಯೋಗದಾರರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ದ್ವಾರಾ ಸಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಡು ಬಾಲ ವಿಶರಣೆ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿ.ಪಿ. ಎಡಯೆಂದು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಿನಾಶ, ಡಾ. ಶ್ರೀಲಂತ ಬೆಲ್ಲಾಟೆ, ಶ್ರೀ ಯೋಹಿಮೆರ್ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಸ್. ಶೈಕ್ಷಣಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ (18 ಜುಲೈ 2025) ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಸ್. ಶೈಕ್ಷಣಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ (18 ಜುಲೈ 2025)

ಪ್ರಸಾದ

ಸಂಪುಟ 40 : ಸಂಚಿಕೆ 7

ಜುಲೈ 2025

ಡಾ. ಎಂ.ಎನ್. ನಂದಿಶ್ವಾ ಹಂಚಿ
ಸಂಪಾದಕರು

ಜೆಎಸ್.ಎಸ್ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠ
ಜಗದ್ವರ್ಗ ಡಾ.ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ವೃತ್ತ
ಮೈಸೂರು 570 004
ದೂರವಾಣಿ : 0821-2548212, Extn. 223

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು

ಶ್ರೀಮನ್‌ಹಾರಾಜ ರಾಜಗುರುತಿಲಕ

ಪರಮ್‌ಮಾಜ್‌ ಜಗದ್‌ರು ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಚೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪರಮ್‌ಮಾಜ್‌ ಜಗದ್‌ರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದೇಶಿಕೆಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಸಂಪಾದಕ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ

ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಡಾ. ಸಿ.ಜಿ. ಬೆಟ್‌ಸೂರಮತ

ಶ್ರೀ ಎಸ್‌.ಪಿ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಡಾ. ಎನ್‌.ಎಸ್‌. ತಾರಾನಾಥ್

ಡಾ. ಬಿ.ದಿ. ವಸಂತಕುಮಾರ್

ಡಾ. ವೃ.ಸಿ. ಭಾನುಮತಿ

ಪ್ರೊ. ಮೋರಬದ ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ

ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

ಡಾ. ಎಂ.ಎನ್. ನಂದೀಶ್ ಹಂಚೆ (ಸಂಪಾದಕರು)

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಮಾಣಣನಂದ

ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿರಕ್ತಮತ

ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕृತಿ, ಕಲೆ, ಧರ್ಮ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವಿದೆ. ಬರಹಗಳಲ್ಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಆಯ್ದಾ ಲೇಖಕರವು

ಮುಖ್ಯ ಬಿಂಬಿ

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಶ್ರೀ ಸುತ್ತುರು ಮತ್ತೆ ಕೆಶಾ ಪೌರ್ಣಿಷಣ್ಣನ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಜಗಿ
ವಾಸುದೇವ್‌ರವರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಮ್‌ಮಾಜ್‌ ಜಗದ್‌ರುಗಳವರು
ಗೌರವಿಸಿದರು (20 ಜುಲೈ 2025)

ದರ್ಶಕ ಚಂದಾ : 500/- * ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 10/-

ಪರಿವಿಡಿ

ಗುರುವಾಣಿ	5
ಸಂಪಾದಕೀಯ	7
ಜಾನ್ನಲಾಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಪ್ರವಚನಸಾರ)	10
ಕರ್ಮಯೋಗಿ	15
ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಭಟ್ಕಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು	
ಶಬರಶಂಕರ ವಿಲಾಸ ಟೀಕು : ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರಶಾಸ್ಕಿಗಳು (ವೀರಶೈವ ಟೀಕು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಣಿ)	18
ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ಕಿಗಳವರ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಡಾ. ಬಿ. ನಂಜಂಡಸ್ವಾಮಿ	24
ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಒಂದು ಅವಲೋಕನ ಎಚ್.ಎಸ್. ಸಿದ್ದಗೌಂಗಪ್ಪ	29
ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾಯಕತೆ ಸ.ರಾ. ಸುಳಕೊಡೆ	40
ತುರುವನೂರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನ ಡಾ. ಎಸ್.ಜಿ. ರಾಮದಾಸ ರೆಡ್ಡಿ (ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನಮಾಲೆ)	46
ವಾತಾ ವಿಹಾರ ಹುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿರಕ್ತಮತ	51
ಕೃತಿ-ಸ್ವೀಕೃತಿ	63

ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಪರವಾವುದಮ್ಮೆ

ಎಲೆ ತಂಗಿ,

ಶರಣ-ಸತಿ ಲಿಂಗ-ಪತಿಯಾದ ಪತಿವ್ರತಾಭಾವದ ಚಿಹ್ನೆ

ನಿನ್ನ ನಡೆ-ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗರುದೋರುತ್ತಿದೆ

ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಪರವಾವುದಮ್ಮೆ?

ಸುತ್ತುರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಪರವತ್ತದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು –

ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಪ್ಪೆಯೆಯರು !

ಆ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಪ್ಪೆಯೆಯ ದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು –

ಕಾಗಲೂರು ನಂಜಯ್ಯದೇವರು !

ಆ ನಂಜಯ್ಯದೇವರ

ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದ ಶರಣವೇಣ್ಯಯ್ಯ ನಾನು !

ಎನ್ನ ಗುರುವಿನ ಗುರು ಪರಮ ಗುರು

ಪರಮಾರ್ಥ ತೋಂಟದಾಯಕನಿಗೆ

ಗುರುಭಕ್ತಿಯಂದೆನ್ನ ಶರಣ ಮಾಡಿದರು !

ಆ ತೋಂಟದಾಯಕನು

ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಗನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ

ಪ್ರಮಾಧಗಣಂಗಳ

ವಚನಸ್ವರೂಪ ತತ್ತ್ವಧರ್ಷವೆಂಬ

ಹಾಲು-ತಪ್ಪವಂ ಸದಾ ದಿನೆಯಲೆರೆದು

ಅಕ್ಷರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡಿ

ಘನಲಿಂಗಿಯೆಂಬ ನಾಮಕರಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು

ಸತ್ಯ-ಸದಾಚಾರ-ಜ್ಞಾನ-ಕ್ರಿಗಳೆಂಬ

ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ತೊಡಿಸಿ

ಅರಿವೆಂಬ ಬಣ್ಣವ ನಿರಿವಿಡಿದುಹಿಸಿ

ಅರ್ಥಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಘನಲಿಂಗಿಯ ಮೋಹದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿ ಕಾಜುನಂ

ತನಗೆ ನಾನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕಳುಹಿಲು

ಎಮ್ಮೆವರು ಅವರಿಂಗೆ ಮಾತನಿಕ್ಕಿದರಮ್ಮೆ !

– ಘನಲಿಂಗಿದೇವರು

ಗುರುವಾಣ

ಕತ್ತಲೆಯೋಳೇನಮೋ ಕಂಡು ಬೆದರಿದ ನಾಯಿ |
ಎತ್ತಲೋ ಸಖಿನೊರ್ವನಿಹನೆಂದು ನಂಬಿ ||
ಕತ್ತತ್ತಿ ಮೋಳಿಡುತ ಬೋಗಳಿ ಹಾರಾಡುವುದು |
ಭಕ್ತಿಯಂತೆಯೆ ನಮದು – ಮಂಕುತಿಮ್ಮು ||

ಡ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರು ಮೇಲಿನ ಕಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ವೃವಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಸಿ ಏನನ್ನೋ ಕಂಡಂತಾಗಿ ಹೆದರಿದ ನಾಯಿಯೋಂದು, ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಿರುವನೆಂದು ಶಿಳೆದು ತಾನು ಕಂಡ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹೆದರದೆ ಕತ್ತತ್ತಿ ಮೋಳಿಡುತ (ಗೋಳಾಡುವುದು) ಬೋಗಳಿ, ಹಾರಾಡಿ ಪರದಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪದ್ಯದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಕತ್ತಲೆ’ ಹಾಗೂ ‘ನಾಯಿ’ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಇಡೀ ಪದ್ಯದ ತೋರುಮಾರ್ಗವಾಗಿವೆ. “ಕತ್ತಲೆ” ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ “ಅಜ್ಞಾನ”ವೆಂದರ್ಥ. ಅಜ್ಞಾನ ಆವರಿಸಿದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಭಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಕಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಮೂಲ ಹುಟ್ಟಿವುದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ. ಅಂಥ ಅಜ್ಞಾನದ ತೀವ್ರತೆ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಚನಕಾರರು “ತುಪ್ಪದ ಸವಿಗೆ ಅಲಗ ನೆಕ್ಕಿದ ಸೋಣಗನಂತೆ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಯಿಗೆ ತುಪ್ಪದ ಸವಿ ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ಹರಿತವಾದ ಅಲಗನ್ನು ಅದು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತುಪ್ಪದ ವಾಸನೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಅಲಗಿನ ಅದರ ಸವಿಗೆ ಆಸೆ ಪಟ್ಟ ಅಲಗನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ನಾಯಿಯ ನಾಲಿಗೆ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿಗೆ ಸೋಕಿದೊಡನೆ ಕತ್ತರಿಸಿಯೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೋಗಳಲಾರದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಲೂ, ಸವಿಯಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗದು. ಇಂದ್ರಿಯದೊಬ್ಬಲ್ಯ ನಾಯಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟ ಆಪತ್ತಿ ಅಂತಹದು. ಇಲ್ಲಿನ ನಾಯಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯ, ಅಸ್ವಷ್ಟತೆ, ಅವಿವೇಕ ಮೊದಲಾದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದು ನನ್ನದು,

ಯಾವುದು ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಅರಿವು ಮಂಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಉಸಿರಾಡುವ ಗಳಿ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಸುಡುವ ಅಗ್ನಿ – ಹೀಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ನಮ್ಮವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದುಕಿರುವಪ್ಪು ದಿನವೂ ಮನುಷ್ಯ ಸಕಲವೂ ನನ್ನದು, ನನ್ನಿಂದಲೇ, ನನಗಾಗಿಯೇ ಇವೆ ಎಂಬ ಭೂಮೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿಜದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಶಂಕ, ಅದರಿಂದ ಭಯ ಬೆಳೆಯತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಅಮೂರ್ಚವಾದವುಗಳೇ. ಅವುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವರೂಪವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಜಾಣ ಎಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸದಾ ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಗಳಿಯ ಇದ್ದಾನೆಂಬ ಭೂಮೆಯಿಂದ ನಾಯಿಯು ಭೂಮೆಗೊಳಗಾಗಿ ಬೋಗಳಿ ಹಾರಾಡುತ್ತದೆ. ಜನರು ನಂಬುವ ಭಗವಂತನೆಂಬ ಭಾವವೂ ಅಮೂರ್ಚವೇ. ಅವನ ಸ್ವಯಂವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಕೂಡ ಜ್ಞಾನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೂರ್ಚ ಸ್ವರೂಪ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ತೊಲಗಿ ಬೆಳಕು ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕತ್ತಲೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ, ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಇರುವ ಮಾರ್ಗವೇ ಭಕ್ತಿ. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೊಡಿದ ದೃಷ್ಟಿಭಾವ. ಅದೊಂದು ‘ಅನ್ವಯಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ’ ಎನ್ನವ ಪ್ರಪತ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಯಾವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಂಡಿಸದೆ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಭಕ್ತಿ. ಮೂಲತಃ ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ತ್ರಿಸ್ವಾಂನ ಪ್ರಮೇಯಗಳಿವೆ. ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮ್ಯ, ಅಕಾಮ್ಯ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಅಜಾಣದಿಂದ ಎಂದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅವುಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಜಾಣಮೂಲದಿಂದ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮ ಉದಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿಯಲು ಭಕ್ತಿಯೇ ಮಾರ್ಗ. ಅಜಾಣದಿಂದ ಮತ್ತು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಅರಿಯಬೇಕು.

ಜಗದ್ದೂರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಹೊಸ ಜಿಗುರು ಹಳೆ ಬೇರು ಕೂಡಿರಲು ಮರಸೋಬಗು
ಹೊಸ ಯುಕ್ತಿ ಹಳೆ ತತ್ವದೊಡಗೂಡೆ ಧರ್ಮ
ಮುಖಿವಾಕ್ಯದೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಲೆ ಮೇಳವಿಸೆ
ಜಸವು ಜನರ್ಚಿವನಕೆ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮೆ

ಪ್ರತಿ ಕಾವ್ಯ, ಗದ್ಯ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವನ, ವಚನ - ಎಲ್ಲವೂ ಕವಿ, ಕಾವ್ಯ, ಕಾಲ, ದೇಶಗಳ, ಸಂದರ್ಭಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಂಪರಾಗತ ಅರ್ಥವೊಂದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅರ್ಥವೊಂದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಲಾಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನನ್ಯತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಅದರ ಅಸೀಮತೆಯಿಂದ, ಅದರ ಕಲಾತೀತವಾದ ಅರ್ಥಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಕಗ್ಗವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಲು ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾರಣವೊಂದಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ್ಗ 15 ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ “ನ್ಯೂಸ್ 18” ಟಿ.ವಿ. ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡಿತು. ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಂಪನಿಯೊಂದು ಪಾದರಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು 5500 ಕಿಲೋ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಜ್ಜಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರಿಕ್ಷೇಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. 2024 ರಿಂದ ಚಿನ್ನ ತಯಾರಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಚೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾದೊಡನೆಯೇ ಜಾಗತಿಕ ಔರುವಾರುಕಟ್ಟೇ, ಚಿನಿವಾರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಮಿಚಿತ್ರ ಸುದ್ದಿಗಳು ಹರಿಯತೋಡಗಿದವು. ಹಣದುಬ್ಬರದಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಚಿನ್ನದ ಕುರಿತಂತೆ ಅಸೀಮ ವ್ಯಾಪೋಹವುಳ್ಳ ಭಾರತೀಯರ ನಡವಳಿಕೆಯವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಚಚೆಯ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬಂದವು.

ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ನನಗೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ನಮ್ಮೆ ಪುರಾತನರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಂತಹದೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿರುವುದು. ಪಾದರಸದಿಂದ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ರಸವಿದ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನವನಾಥ ಸಿಂಧರಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ರಸಸಿಂಧರು’ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಫೋರಿಗಳು ಕೂಡ

ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಯಾವುದೋ ಉಲಿನ ಮನೆಯ ಬಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಆ ಮನೆಯ ಬಗಿಲು ಚಿನ್ನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ರಂಜನೀಯ ಕಥೆಗಳು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆದರೆ ರಸಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ರಸವಿದ್ದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ನಂಬುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಸವಿದ್ದೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ಕಥೆಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಜನರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನವರೇ ಆದ ಡಾ. ಟಿ.ಆರ್. ಅನಂತರಾಮು ಅವರು “ರಸವಾದ” (ಹುಷ್ಟು ಕುದುರೆಯ ಬೆಸ್ನೇರಿ) ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದು ‘ರಸವಿದ್ದೆ ಎಂಬುದು ಶುಧ್ಯ ಸುಖ್ಯ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ “ರಸವಾದಂ ಆದಿವಾದಂ – ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಕಥಲು” ಎಂಬ ಪ್ರೇ. ಮೋಹನ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಕವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರಸವಿದ್ದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಢವಾದ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯೊಂದಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯನಾಥ ಎಂಬುವ ಸಾಧಕರಿದ್ದರು; ಅವರನ್ನು ‘ಸಿದ್ಧ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರು ರಚಿಸಿದ “ರಸೇಂದ್ರ ಮಂಗಳಂ” ಹಾಗೂ “ರಸರತ್ನಾಕರ” ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೌಲಿಕವಾದ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾದರಸದಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾಗಾರ್ಜುನಸಿದ್ದರು ಆವಿಷ್ಟರಿಸಿದ್ದರು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಡೇವಿಡ್ ಗಾಡ್‌ನ್ ವೈಟ್‌ರವರ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಗ್ರಂಥ “ದಿ ಆಲೋಕೀಕಲ್ ಬಾಡಿ” ಪರಾಮರ್ಶನಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ರಸವಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 39 ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಜಿ. ಜಾನ್ ಮೂಲೆನ್‌ವೆಲ್ಲೆ ಅವರು “ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತಿಹಾಸ” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. “ರಸ–ಜಲ–ನಿಧಿ” ಎಂಬ ಭೂದೇಬ ಮುಖಿಜೀಯವರ ಬೃಹತ್ ಸಂಪುಟಗಳು ಭಾರತೀಯ ರಸವಿದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು, ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿವರಗಳಿವೆ.

ಈ ರಸಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ರಸವಿದ್ದೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಾಚೀನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಗ್ರಹಕೃತಿಯಾದ “ವಡ್ಡಾರಾಧನೆ”ಯಲ್ಲಿ “ಚಾಣಾಕ್ ರಿಸಿ” ಎಂಬ ಕಥೆ ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಥ. ಮಹೋದಕ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ದೊರೆಯಾದ ಕುಮುದನೆಂಬುವನ ಪತ್ತಿ ಮಂದೆಯೆಂಬುವವರಳು ಗಭ್ರ ಧರಿಸಿದಾಗ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮಂಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಆಗ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಚಾಣಾಕ್ ರಿಸಿ

ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲೆನಲ್ಲಿ ಚೆಂಡುಬಿಂಬ ಬೀಳುವರೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಬಟ್ಟಲೆನ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ಅವಳ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಚೆಂಡುಭುಕ್ತನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆತನಿಗೆ 16 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ ಸಾಮಂತರು, ನಗರರಕ್ಷಕರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ದೂಡ್ ಸ್ಯಾನ್‌ವನನ್ನು ಚಾಣಕ್ಯ ರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಪರಮತದಲ್ಲಿ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ) ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಚಾಣಕ್ಯ ರಿಸಿಯು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಜಿನ್ನ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಿಕೆ, ಮದ್ದಗಳನ್ನು ಹುದುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಪರಮತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಸಿದ್ಧರಸದ ಬಾವಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದು ಹುಳಿಮುಚ್ಚಿಗೆಯಂತೆ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಜ್ಜಿದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸರಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಒಳಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪುರಿತು, “ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದ್ದೀರೆಯೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ರಸವಾದಕನೆಂಬ ಬಟ್ಟ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ‘ಈ ಬಾವಿಯೋಳಿಗಳಿದು ಈ ರಸವನ್ನು ಮೋಗೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಜಿನ್ನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೂ ಸಮನಾದ ಪಾಲು ನೀಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದನು. ನಾನು ಜಿನ್ನದ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಬಾವಿಗಳಿದು ಸೋರೆಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಮೋಗೆದುಕೊಟ್ಟೇನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯದೆ ಹೋರಣಿಮೋದನು. ಹಿಂದೆಯೂ ಹೀಗೆ ಸಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದನು. ಆಗ ಚಾಣಕ್ಯನು “ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ರಸವನ್ನು ಮೋಗೆದುಕೊಡು” ಎಂದನು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿದ್ಧರಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನನ್ನು ಬಾವಿಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಒಳ್ಳಿಯ ಜೊಡಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಸಿದ್ಧರಸದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜಿನ್ನದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು”. ಕತೆ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ‘ಚಾಣಕ್ಯ ರಿಸಿ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹಲವಾರು ವಿವರಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರಿಗೆ ರಸವಿದ್ದೈ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ನಮ್ಮ ಜನ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಚೀನ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯನ್ನೂ ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದರು. ವಿದೇಶಿ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. “ಹೋಸದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲ, ಹಳೆಯದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮಾತು ಮನನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಂಪರಾಗತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

ಡಾ. ಎಂ.ಎನ್. ನಂದೀಶ್ ಹಂಚಿ

ಜಾನಲಾಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಶಾಮಿಗಳು

ಚಿಂತನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರಿಯವಾದಷ್ಟು ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಭಾವನೆ, ನೆನಹು, ಅಲೋಚನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಿಕರ. ಎಂತಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ಇಷ್ಟು. ವಸ್ತುಗಳ ಚಿಂತನೆ ಅವನಿಗೆ ನಿಸರ್ಗಸಿದ್ಧ. ಅದರ ಮುಖ ಅವನಿಗೆ. ವಿಷಯಗಳ ಚಿಂತನ ಹಾಗೂ ಸುಖಾನುಭವ ಅವನ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಗಳ ಧಾನ ತಪ್ಪಿವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಇರುವ ವಸ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವಸ್ತುಗಳ ನೆನಹು ಕೂಡ ದುಃಖಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವುದೇ 'ಬದುಕು, ಸಂಸಾರ' ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಲೋಕದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿರಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಆದು ಆರಂಭ. ಸಾವಿನವರೆಗೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿವೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು, ಕೇಳಲು, ಮುಟ್ಟಲು ದೂರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ನೆನಹು ಗಂಟೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಂತಸ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ಲೋಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಪ್ರೇರಾಗಿ ಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲೋಕ (ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ) ಚಿಂತನೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ದೂರೆಯುವುದಾದರೂ ಅತ್ಯ ನಮಗೆ ಉದಾಸಿಸೆ. ಎಂದೇ ಈಗ ಭಗವತ್ತಿಂತನ! ತುಕಾರಾಮ ಸದಾ ದೇವಚಿಂತನಾಶೀಲ. ಅವನಿಗೇನೂ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕುಳಿತರೂ ವಿಶಲ, ನಿಂತರೂ ವಿಶಲ, ನನಸು ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ವಿಶಲ!

ಒಂದು ಸಲ ಬಿಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ತುಕಾರಾಮರೆ, ತಾವು ಸಂತರು. ತಮಗಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗ್ರಂಥ ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ತಮಗೆ ಅರ್ಥಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿ." ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ. ಆಗ ತುಕಾರಾಮರು ಹೇಳಿದರು "ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಓದಲಿಕ್ಕಾಗೆದು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ." "ವಿನು? ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಾವು ಓದಲು ಇಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ನುಡಿದ ಪಂಡಿತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ. "ಗಳಿಯನೆ, ಈ ಕಣ್ಣಿನಲಿ, ಈ ಹೃದಯದಲಿ ವಿಶಲ ತುಂಬಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೆ ಪನೂ ಒಳಗಿಳಿಯದು. ಅವಕಾಶವಿರದಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಆತ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನೇನೂ ಓದಬೇಕು, ನಿಜ. ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ಒಳಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ!"

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ತುಕಾರಾಮನಂತಹೇ. ನಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು, ಹೃದಯ ಎಲ್ಲ ತುಂಬಿದೆ! ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶಲ ತುಂಬಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಿಷಯ ತುಂಬಿದೆ! ಅವನಿಗಂತ ನಾವು ಶೈಷ್ವ ಭಕ್ತರು. ಪ್ರಪಂಚ ಭಕ್ತರು. ಈಗ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅಭಿಚಿಂತನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ರುಚಿ-ರಸ ನಮಗೆ ಗಿರಿದರೆ ನಮ್ಮೆ ಬದುಕೇ ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿಂತನೆಯ ಅಮಲು ಏರಿದರೆ ನಡೆ ನುಡಿ ನೋಟ ಎಲ್ಲ ಬದಲು!

ಭಗವಣಿಗೆ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ಚಿಂತನರಕ್ಷದ ರುಚಿ ನೋಡುವುದು. ಚಿಂತನದ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಕರಿಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅರುಣಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರುಚಿಗೊಳಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ. ಆತ್ಮಚಿಂತನ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಅಪರಿಚಿತವಾದುದರಿಂದ ಕರಿಣ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅತಿ ಸುಲಭ. ಜೀವನದ ದರ್ಶನ ಅದು. ಈ ಮಾರ್ಮಿಕ ವಚನ ನೋಡಿ:

ಸಂಸಾರಪೆಂಬುದೊಂದು ಗಾಳಿಯ ಸೋಡರು
ಸಿರಿಯೆಂಬುದೊಂದು ಸಂತೇಯ ಮಂದಿ ಕಂಡಯಾ!
ಇದ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಸಿರಿಯೆಂಬುದ!
ಮರೆಯಿದ ಪ್ರಾಜಿಸು ನಮ್ಮೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ

ಎಲ್ಲ ರಿಗ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿರುವ, ಸದ್ಯವ ಸತ್ಯವಾದ ತಿಳಿ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿದೆ! ಬಾಳ ದರ್ಶನವಿದು! ಇದನ್ನೇ ತರ್ಕಬದ್ದವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಸಿದರೆ ಕರಿಣ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಪರಮಾರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಮಹದ ಅನುಭಾವ ಹೊಂದಲು, ಸತ್ಯ ದರ್ಶಿಸಲು ತರ್ಕ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇಲ್ಲ! ತೆರೆದ ಕಣ್ಣು, ಅರಳಿದ ಭಾವ, ವಿಕಸಿಸಿದ ಮನಸ್ಸು ಸಾಕು.

ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ದಿನ ದಾರಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾದ್ದ ಒಕ್ಕಲಿಗನನ್ನು ಕಂಡರು. ಹಾಗೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತ "ನೀನು ಆಚಾರ್ಯ ಶಂಕರರ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ದೀರ್ಯಾ?" ಎಂದರು. ಆತ ನುಡಿದ "ಅಹುದು, ಕೇಳಿದ್ದೀನೆ. ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡುವ ಬಿರುಕೆ." ಆಗ ಆಚಾರ್ಯರು ನುಡಿದರು, "ನಾನೇ ಶಂಕರ. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕಾಣಬಯಸಿದ್ದೇ?" "ಸಂತೋಷ, ಆಚಾರ್ಯರೆ; ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅದ್ವ್ಯಾತ ವೇದಾಂತ ಮನಸ್ಮಾತಾಗಿದೆ. ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಸೋಲಿಸಿದ ಶ್ರೀಯ ಬೆಲೆ. ಆಚಾರ್ಯರೆ ತಮ್ಮ ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವನನ್ನು ಅರಿವ ಹಂಬಲ. ಹೇಳಿ, ಎರಡು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ." ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, "ನಿನಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತು, ಜೀವನ ಮಿಥ್ಯ. ದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಸತ್ಯ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದರದೇ ಮುಕ್ತಿ."

"ಹಾಗೋ? ನಾನೆನೋ ಅದ್ವೃತ್ತ ಜ್ಞಾನ ನಿಮ್ಮದೆಂದುಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ಸುಳ್ಳಿ; ಬದುಕು ಒಂದು ಕನಸು. ಈ ಮಾತು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಈ ಸರ್ವವಿದಿತ ಸತ್ಯವರಿಯಲು ಅಷ್ಟೇಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದಿರಿ? ಜಗತ್ತೇ ಸುಳ್ಳಾದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ವಾದ-ವಿಚಯ ಹೇಗೆ ಸತ್ಯ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಭಲದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದಿರಿ?"

ಅಚಾರ್ಯರನ್ನು ಆತನ ಮಾತು ಅಲುಗಾಡಿಸಿತು. "ಓ ಪ್ರದ್ದರೆ, ನಾನು ಬಾಲಕನಾಗಿ ದ್ವಾಗೇ ನೀವು ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ!" ಒಕ್ಕುಲಿಗ ಹೇಳಿದ, "ಅಚಾರ್ಯರೆ, ಲೋಕದವರಿಗಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ತರ್ಕ ಚಿಂತನೆ ಏನೆಲ್ಲ ಬೇಕು. ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಸವೇನೂ ವ್ಯಧವಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ, ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಗಳು ನಿಮಗೆಲ್ಲ, ಲೋಕದವರಿಗೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಣ್ಟೇರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಳಗುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಂಡಾಗ, ಆರುವ ದೀಪ ನೋಡಿದಾಗ ಬದುಕಿನ ನಶ್ವರತೆಯ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ!"

ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನು ಅರಿತರೆ ಮುಕ್ತನೇ! ನಾವೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತರೇ. ಕಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬೀಳುತ್ತದೆ; ಹಚ್ಚಿದ್ದೆಲ್ಲ ಆರುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಕಟ್ಟಿಬೇಕು, ಹಚ್ಚಿಬೇಕು, ಬಾಳಿಬೇಕು! ಅದು ಮುಕ್ತಜಿವನ. ನಿಶ್ಚಿರತ ಬಾಳು. ಇಂತು ಪರಮಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನ ಸುಲಭ ಅರಿತರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಲೋಕ ಸಾಧನೆ ಕರಿಣ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವುದು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಇದ್ದರೂ ಹಣ ಗಳಿಸಬಿರದು. ಅದು ಕಲೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವಗತ. ಅವರು ಬಿರಿಗೈಯಿಂದ ಬಿಂಬಿದ ಕೈಯಿಂದ ಮನಗೆ ಬಿರುತ್ತಾರೆ.

ತುಕಾರಾಮನಿಗೆ ಆ ಕಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕನಾದ ಭಾವನು ತುಕಾರಾಮನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಹೇಳಿದ, "ವಿನು ತುಕಾರಾಮರೆ, ದುಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾನು ಒಂದು ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದ. ಆಗ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತುಕಾರಾಮರು ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಹೇಳಿದರು, "ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೆ ಆಯಿತು. ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿಕೊಡಿ." ಭಾವನು ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು. ತುಕಾರಾಮ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಕೂತ, ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತ. ಭಾವನು ಒಂದು ಕೇಳಿದ, "ವಿನಿದು? ಭಜನೆ ವರೆ?" "ಭಾವನೇ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿದೇಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು ಭಜನೆ ಮಾತ್ರ." ಭಜನೆಯ ಮಧ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮರಿತ. ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ತುಕಾರಾಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೋರಗಾದ. ಬಿರಿಗೈಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಡುವುದು ಕರಿಣ! ದೇವರ ಕಾಣುವುದು ಸುಲಭ. ಪ್ರಪಂಚ ಮಾತ್ರ, ಬಿಗಿ. ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸುಲಭ, ಅದರಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲ. ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾದರೆ ಆಯ್ದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಿಸಲು ಈಗ ಭಗವಚ್ಚಿಂತನ. ಅದು ದೀಪ, ಜ್ಞಾನದ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಾಂಸಾರಿಕ ತಾಪದ ಕೊನೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂತ ಇದ್ದು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡ ಬಂದ. 'ಸಂತರೆ, ನನಗೊಂದು ಲ್ಯಾಂಟ್‌ನ್‌ ಕೊಡಿ' 'ಪಕೇ?' 'ಇನ ನನ್ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಲಿ ಎಂದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವ!' ಸಂತ ಕೊಟ್ಟು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಕುರುಡಿನಿಗೆ. ಆತ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಅದು. ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚೆ ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಬಂದು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು. ಆಗ ಕುರುಡ ನುಡಿದ, 'ಕಾನೆಸೋದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನಂಥವರಿಗಾಗಿಯೇ ಈ ಲ್ಯಾಂಟ್‌ನ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುದು! ಆದರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ?"

'ನಿನ್ನ ಲಾಂಡ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ; ಆದರೇನು ಅದರೊಳಗೆ ದೀಪವಿಲ್ಲವಲ್ಲ?"

'ಈ ಹೀಗೋ? ನಾನು ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸ ಮರತೆ.' ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದು. ಅವನಿಗೆ ಅಜ್ಞರ್ಥ ಆಯಿತು. 'ದೀಪ ಅರಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೇ?' 'ಏನು ಮಾಡುವದು ಹೇಳು? ಕೆನ್ನೇನೋ ಇದೆ; ನಿನ್ನ ಲಾಂಡ್‌ವೂ ಉರಿಯತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದ್ದೇ!' ಇದ್ದವರು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ; ಯಾರು ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ದೀಪ ಇಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ದೀಪ ಇದೆ, ಕೆನ್ನೇಲ್ಲ! ಏನು ವಿಚಿತ್ರ, ಜೀವನ! ದೀಪ ಉರಿಯಬೇಕು. ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿರಬೇಕು. ಆಗ ಯಾರೂ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸುರಕ್ಷಿತತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾರೀಳಗೆ ಈ ಚಿಂತನೆ ದೀಪ ಇರಬೇಕು. ಭಗವತ್ ಚಿಂತನೆ ಎಂಬ ದೀಪ! ಅಂದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದವರು ನಮ್ಮ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತನು ಜ್ಞಾನಲಾಂಡ್, (ಜ್ಞಾನಗ್ರಂಥ) ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವದ ದೀಪ! ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೆಲವರು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಕಾಣದ್ದು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೇಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುರುಡಿನಿಗೆ ವೇಳೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೀಪ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ವೃವಧಾನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ದೀಪ ಹತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕಾಲಾಂಶರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಭಗವಚ್ಚಿಂತನ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮಕ್ಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟ ಏನೇ ಬಂದರೂ ಅದರ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಡವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲು ಕಾಣಿದ್ದರೆ ಗೃಹಣಣ ಏನು? ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಏನು? ಎಡವುವರೇ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟ ಅನಿವಾರ್ಯ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ. ಆದರೆ ಭಗವಚ್ಚಿಂತನದ ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಿರದು.

ಅದ್ದರಿಂದ ಚಿಂತನೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅವಶ್ಯ. ಅದು ದಿನದಿನವೂ ಸಾಗಬೇಕು. ಪೂಜೆ ಅರಾಧನೆಗಂತ ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಾಪನ ಅಧ್ಯಯನಾದಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಚಿಂತನೆ. ಸಕಲ ಸಾಧನೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಚಿಂತನೆ. ಮತ ಸ್ಥಾಪನೆಯೂ ಅಲ್ಲ; ಮಂಡನೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮತ್ತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ. ಅದು ಸುಖಕರ ಕಾರ್ಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನೂರು ಮುಖಗಳು. ನೂರು ಸೌಂದರ್ಯ. ಎಲ್ಲ ಸರಿ. ಕೇಳಿ ನೋಡಿ ಭಾವಿಸಿ ಅನಂದಿಸುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಣ್ಣಂತನ.

ಅನಾದಿಪರಶಿವನಿಂದ ಸಾಕಾರಲೀಲೆಯ
ಧರಿಸಿ, ಮತ್ತುಕ್ಷಮತರಿಸಿ
ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಿಂದ
ವೇಧಾ-ಮಂತ್ರ-ಕ್ರಿಯಾದಿಕ್ಷೇಯ ಪಡೆದು
ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸಾನಂದವನರಿದು
ತನ್ನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯರೂಪ ನಿಲುಕಡೆಯ ತಿಳಿದು
ಸತ್ಯ-ಸದಾಚಾರ-ಸನ್ಯಾಗ್ರಹ ಗೊತ್ತನರಿದು
ಪಂಚಸೂತ್ರಕಪಾತಕ, ಅರುವೈರಿ, ಅಷ್ಟಮದಂಗಳಡಿಮೆಟ್ಟಿ
ಆಚರಿಸುವ ಭಕ್ತಗಳಿಂಗಳು
ಇಂತಿಪ್ಪು ಸತ್ಯಚಿತ್ತಾನುಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಅವಿರಳಾನಂದ
ನಿಜಾಚರಣೆಯನರಿಯಿದ
ಗುರುವಾಗಲಿ, ಲಿಂಗವಾಗಲಿ, ಜಂಗಮವಾಗಲಿ
ಶರಣನಾಗಲಿ, ಭಕ್ತನಾಗಲಿ, ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಲಿ
ಅವರಿಂದ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆ
ಯಮದಂಡಣೆಗೊಳಗು ನೋಡಾ
ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೌರವ, ಎಂದಾತನಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ.

– ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ

ಕರ್ಮಾಯೋಗಿ

ಸ್ವಸ್ತ್ರೀ ಭಾರುಕೀತಿ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ಜ್ಯೇಂದ್ರಮಂತ

ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮರದ ಜಗದ್ದರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಜೀಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು 'ಇನ್ನಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಫಾತವಾಯಿತು. ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರ ದರ್ಶನಾಶೀವಾದ ಪಡೆಯತ್ತ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಹಾಲಿಗೆ ಅವರು ಗುರು, ತಂದ ಹಾಗೂ ಅಂತಃಕರುಣೆಯ ತಾಯಿ ಆಗಿದ್ದರು. ಹೋದ ವರುಷ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕನ್ಧದ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪೊಜುರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದೆವು. ಪ್ರಸಾದರೂಪ ಮೃಷ್ಣಾನ್ಜಲಿ ಮಾಡಿದೆವು, ಶ್ರೀಗಳವರ ಅಶೀವಾದ ಪಡೆದೆವು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇದ್ದು ವಿಶ್ವಾರೀಪಡೆಯ ಹೋಗಿರಿ ಎಂದು ತಾಯಿವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೋವು ಮರೆಯಲಾರದಂತಹದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ತಪೋನಿಷತ್ತ ಮಹಾಚೀತನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲದೆಂಬ ತತ್ವವಿಶ್ವಾಸ ನನ್ನದು.

ದುಂಡುಮುಖಿ; ಭಕ್ತಿ, ಚ್ಛಾನ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ತದಂತ ಅವರ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಶೋಭಿಸುವ ಭಸ್ತು; ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಣ್ಣಿಗಳು, 'ಶಿಶು ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತಹ ಮಂದಸ್ಸಿತ ವದನ 'ಯಾರೇ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಇವನಾರು?' ಎಂದು ಎಂದೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. 'ಇವನಮ್ಮುವ' ಎಂಬ ಶ್ರೀಗಳವರ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಜಗದ್ದರುವನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಸದಾ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನ್ನು ಬಯಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರವರು.

ಶ್ರೀ ಮಾಳವಾದರು ಬಸವೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟತಮಾನೋತ್ಸವ ಕಾಲಕ್ಕೆ 'ಬಸವೇಶ್ವರ' ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದನಾಕಾರ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಸುತ್ತೂರು ಮರದಲ್ಲಿ 15 ದಿನವಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಅರಮಂಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಂಕ್ಷೇಪಿಕ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಕೆಲವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬಿರೂ ಪುಟ್ಟಿ ವಿಜಯಾ, ಚೆನ್ನೆಬಿಸವರೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ಬಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ಕಾರು ಕೊಟ್ಟು ಶಂಭುಲಿಂಗನ

ಬೆಟ್ಟೆ, ಮಾಡೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟೆ, ಸುತ್ತೂರು ನೋಡಿ ಬರುವ ಏಷಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಉಂಟದ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಅದಿಗೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಶಿವಣ್ಣನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ವಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಧನ್ಯತೆಯ ಭಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಆ ಪ್ರವಾಸ, ಶ್ರೀಗಳವರ ಪ್ರೀತಿ ವಾಸ್ತವಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಿಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಸಾದನಿಲಯಗಳು ಪೂಜ್ಯರ ಶಿಕ್ಷಣಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಗೋಲಿಗುಂಡು, ಬೆಳೆಫಳೆ ಆಡುವ ಬಾಲ್ಯದ 12ನೇಯ ವರುವಕ್ಕೆ ಸುತ್ತೂರು ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಾದ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಚೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಜಗದ್ವರು ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರರ ನೇರಳನಂತೆ ಬಾಳಿದರು. ತಪೋನಿಷತ್ತರೂ, ಸದಾ ಕಾರ್ಯನಿರತರೂ, ಜನಸುಖ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಅದ ಆ ಶ್ರೀಗಳವರು ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ಬರೆದು, ಮಂತ್ರ ಮಹಷ್ಟಿ ಎಂದು ಖ್ಯಾತರಾದರು. ಅಂಥವರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದರು. ಆ ಹಿರಿಯ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಚೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪೋಶತ್ತಿಯನ್ನೇ ಧಾರೆ ಎರೆದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಹೆಸರು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದಂತೆ ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಚೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನ್ವದಾಸೋಹ, ಜ್ಞಾನದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕ ಸುತ್ತೂರು ಶ್ರೀಮರದ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಸಾದನಿಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ನೂರಾರು ಜನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುತಿಪ್ಪಾರಿದ್ದಾರೆ ಧಾರವಾಡದ ಮೃತ್ಯಂಜಯಪ್ರಗಳಂತೆ, ಮಹಾಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತಿರಬೇಕು. ಜಗದ್ವರು ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರರು ಹಾಗೂ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾಚೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯಂತೆ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಾಳಿಬೆಳಗಿದರು. ಹಿರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತೋರಿದ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವ್ಯಾರಗ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾ, ಅನ್ವದಾಸೋಹ, ಜ್ಞಾನದಾಸೋಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತ ನಾಡಿಗೇ ಬೆಳಕಾದರು. 'ಅರ್ಚನ' ಅವರ 70ನೇ ವರ್ಧನಾಂತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸಂಭಾವನಾ ಗ್ರಂಥ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿದೆ.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ, ಕನಕಲ್ ತಳಬಿರಗಿಮತ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೀಮರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ಇದ್ದೇವು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗಿದ್ದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಿಂತನೆ, ಲೋಕಚಿಂತನೆಗಳ ಅಳದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಈ ಪೂಜ್ಯರ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಮೈಸೂರು ಪಂಚಗವಿಮತದ ಮಹಾಮೇಧಾವಿ ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶಂಕರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದರ್ಶನ ಒದಗಿಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರೇ. ಮಲ್ಲೇದೇವರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡದ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ 'ಪ್ರಶಾಂತ'ಕ್ಕೂ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣನಗರದ ಸೋದರಿಯರು ಹೇಳಿದ ಭಕ್ತಿಗೀತಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ

ಅನಂದಿಸಿದರು; ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಅಶೀವರ್ವಾದಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ನೆನಪಿನ ಕಣಜದಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ನೆನಪು ಹೊರ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ದುರುಗಳವರು ಅಶಿಲ ಭಾರತ ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತೆನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪ್ರಥಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಏಷಾಡು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಮಾಳವಾಡರು ಬರಲೇಬೇಕೆಂದು ಆಮಂತ್ರಣ ಕೆಳಿಸಿದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿದ ಮಾಳವಾಡರು ಶ್ರೀಗಳವರ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮೌದ್ಯ ಒಷ್ಣಿ ಹೊಂದರು. ಅವರು ಭಾಷಣದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದಾಗಲೇ ಶ್ರೀಗಳವರು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ನಮೋಂದಿಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮಾಖಾರ ನಮ್ಮುನ್ನ ದಿಗ್ಂಬರ ಗೊಳಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಮಾಳವಾಡರು ಅದು ಶ್ರೀಗಳವರ ಸ್ವಾತಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ನಮ್ಮುಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ದುರುಗಳವರ ನೆನಪು ಸದಾ ಹಜ್ಞಹಸಿರಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಅವರ ಕೃಪಾಶೀವಾದದ ಹೊನಲಲ್ಲಿ ಬಾಳೋಣ.

ಸುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು
ಲಿಂಗದೊಳವಗ್ರಹಕನಾಗಿದೆ
ಅಂಗಲೀಂಗ, ಪ್ರಾಣಲೀಂಗ,
ಆತ್ಮಲೀಂಗಸಂಬಂಧದ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ
ಬರಿಯ ಜಾಳನಯೋಗವೆಂಬ
ಶೂನ್ಯದನುಭಾವಿಗೆ ಸುರುಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ
ಸುರುಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಲಿಂಗಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ,
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಜಂಗಮಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ
ಜಂಗಮಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ
ಪ್ರಸಾದಪ್ರಸನ್ನವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ
ಇದು ಕಾರಣ
ಸದ್ಗುರು ಸಿದ್ಧಸೋಮನಾಥನಲ್ಲಿ ಗುರುಕರಜಾತರಾದ
ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧಿಗಳಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ ಪ್ರಭುವೆ

- ಅಮುಗದೇವಯ್ಯ

ವೀರಶ್ವೇವ ಟೋಕು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಣಿ

ಶಬರಶಂಕರ ವಿಲಾಸ ಟೋಕು : ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ

ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

(ಮುಂದುವರಿದಿದೆ)

ಜಂ॥ ಸುಳಿದುದು ಬಾಳೆ ನುಡ್ಡೆಡೆಯನಪ್ಪತ ಕಂಪನಮಂ ನಿಮಿಚ್ಯಿ ಸಾ ।
ದೇಖಿವಿಸಿ ಗುಢ್ಟಮೆಂಬ ಮೊಲೆಯಂ ಮಥುಫರ್ಕಣಾಳೆಯಂ ಪದಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿ ಲತಾಂಗಮಂ ಪದೆದು ಸೋಂಕಿ ನವಾಂಕುರರೋಮಹಷ್ಣಮಂ ।
ಬಳಯಿಸಿ ತದ್ವನಸ್ಥಳಿಗೆ ಕಾಮುಕನಂತಿರೆ ಮಂದಮಾರುತಂ ॥ 50 ॥

ಟೋಕೆ ॥ ಮಂದಮಾರುತಂ – ಕಿರುಗಾಳಿಯು, ತದ್ವನಸ್ಥಳಿಗೆ – ತತ್, ಆ ವನ – ತೋಟದ, ಸ್ಥಳಿಗೆ – ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ, ತಾನು, ಕಾಮುಕನಂತಿರೆ – ವಿಟಪುರುಷನ ಹಾಗಿರಲು, ಬಾಳೆ ನುಡ್ಡೆಡೆಯನು – ಬಾಳಿಗಿಡದ ಹಾಗಿರುವ, ನುಡ್ಡೆಡೆಯಂ – ನುಡ್ಡಿಗಿರುವ ತೊಡೆಯನ್ನು, ಅಪ್ಪತ – ಆಲಿಂಗಿಸುತ, ಕಂಪನಮಂ – ಚಲನವನ್ನು, ಕಾಮಕಂಪಾ ವಸ್ತೇಯನ್ನು, ನಿಮಿಚ್ಯಿ – ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಸಾದುರ್ – ಬಳಿಸೇರಿ, ಗುಢ್ಟಮೆಂಬ – ಗೊಂಚಲೆಂಬ, ಮೊಲೆಯಂ – ಸ್ತುನವನ್ನು, ಯೆಳವಿಸಿ – ಮರ್ದಿಸಿ, ಮಥುಫರ್ಮಕಣಾಳೆಯಂ – ಮಥುಚೈತಮಾದ, ಮಥು – ಮಪ್ಪರಸವೆಂಬ, ಫರ್ಮಕಣ – ಬೆವರುಹನಿಗಳ, ಅಳಿಯಂ – ಸಾಲನ್ನು, ಪದಂಗೊಳಿಸಿ – ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಲತಾಂಗಮಂ, ಲತಾ – ಬಳ್ಳಿಯ ಹಾಗಿರುವ, ಅಂಗಮಂ – ಮೃಯನ್ನು, ಪದೆದು – ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಸೋಂಕಿ – ಸ್ವರ್ವಮಾಡಿ, ನವಾಂಕುರ – ಹೊಸ ಮೊಳಕೆಗಳೆಂಬ, ರೋಮಹಷ್ಣಮಂ – ರೋಮಾಂಚವನ್ನು (ಸಂತಸದ ಗುಂಗುರ್ಮ್ಮಾದಲನ್ನು) ಬಳಯಿಸಿ – ಬಳಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸುಳಿದುದು – ತಿರುಗಿತು.

ತಾ ॥ ಕಿರುಗಾಳಿಯೇ ವಿಟಪುರುಷನು, ವನಮೇ ಕಾಮಿನಿ, ಅಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ವನಾವಯವಗಳು ಕಾಮಿನ್ಯವಯವಗಳ ಹಾಗೂ ಮಾರುತ ಪ್ರಜಾರವು ಕಾಮುಕನ ಉಪಭೋಗದ ಹಾಗೂ ಇತ್ತೆಂದು ಶೃಂಗಾರರಸದ ಸಂಭೋಗಾವಸ್ಥೆಯು ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಟಿದೆ. ಕ್ಲಿಷ್ಟಿಷ್ಟರೂಪಕೋತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವು ॥ 50 ॥

ಜಂ॥ ನೆಗೆದೋಗೆದೇಷ್ಯ ಬಾಳೆ ನೆಳಿಮುಂಚು ಸರೋಜ ರಜಃಪಿಶಂಗ ಮ ।
ಧೃಗತ ತರಂಗಮಬ್ಜದಳ ಸಂಗಮಿಂದುಶರಾಸನಂ ಪಯಃ ॥
ಎಗರುಲಿ ಫೋರೆಪಮಾಗೆ ಗಿರಿಶ್ಯಂಗ ತಟಾಹತಮಲ್ಲಿ ಬೀಳ್ಳುದೋ ।
ಮುಗಿಲೆನೆ ದಂತಿ ದಾನ ರಸಮೇಚಕಿತಾಂಬುರಸಂ ವಿರಾಜಿಕುಂ ॥ 51 ॥

ಟೀಕೆ || ನಗೆದು - ಒಗೆದು, ಹೊರಬಿದ್ದು, ಪಿಣ್ಣ - ಏಳುತ್ತಿರುವ, ಬಾಳೆ - ಸಣ್ಣಮೀನೆ, ನೇಳಿಮಿಂಚು - ಏಳುವ ಮಿಂಚು, ಸರೋಜ - ತಾವರೆಯ, ರಜಃ - ಮಡಿಯಿಂದ, ಪಿಶಂಗ - ಪಿಂಗಳವ್ಯಾವಾದ, ಮಧ್ಯಗ - ಮಧ್ಯಭಾಗವಂ ಮೊಂದಿದ, ತರಂಗ - ಅಲೆಯು, ಅಭ್ಯರಳಸಂಗತಂ - ತಾವರೆಯ ಎಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಇಂದ್ರಶರಾಸನಂ - ಶಕ್ತಿಚಾಪವೂ, ಪಯಃವಿಗರ - ನೀರುಹಕ್ಕಿಗಳ, ಉಲಿ - ಸಪ್ಪಳೀ, ಘೋಷಂ - ಗುಡುಗು, ಆಗೆ - ಆಗುತ್ತಿರಲು, ಗಿರಿಶಂಗ - ಬೆಟ್ಟದ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ, ತಟ - ಮಟದಿಂದ, ಆಹತಂ - ಹೊಡೆಯಲ್ಲಟಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ದಾನರಸಮೇಚಕಿತಾಂಬುರಸಂ - ದಾನರಸ ಮದೋದಕದ ಹಾಗೆ, ಮೇಚಕಿತ - ಕಪ್ಪಾದ, ಅಂಬುರಸಂ - ನೀರುಳ್ಳ, ಮುಗಿಲ್ - ಮೇಫವು, ಬಿಳ್ಳಿದೋ - ಬಿತ್ತೋ, ಯೆನೆ - ಯೆಂಬಂತೆ, ದಂತಿ - ಅನೆಯು, ವಿರಾಜಿಕುಂ - ಬೆಳಗುವುದು.

ತಾ || ಕೊಳವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ - ಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೆಗೆವ ಮೀನೇ ಮಿಂಚು, ತಾವರೆಯ ಪುಪ್ಪುದಿಯೂ ಎಲೆಯೂ ಕೂಡಿದ ಅಲೆಯೇ ಇಂದ್ರಜಾಪ, ಜಲಪ್ಪಿಫೋಷವೇ ಗುಡುಗು, ನೀರು ಕುಡೆಯಲ್ಲಂದ ಆನಯೇ ಮೇಫವು ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ದಾನರಸದ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪನೀರುಳ್ಳದ್ದು ಮೇಫ. ದಾನರಸವೆಂಬ ಕಪ್ಪನೀರುಳ್ಳದ್ದು ಅಥವಾ ಕಪ್ಪನೀರಿನ ಹಾಗಿರುವ ದಾನರಸವುಳ್ಳದ್ದು ದಂತಿ. ಅಲ್ಲಿ ಶೈಷವು ರೂಪಕೋತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವು. || 51 ||

ಕಂ|| ಸುರಿತ ಶಿಳೇಮುವಿಮುತ್ತಲ |
ಸರಕ್ತಕಂಜಾತಯುತಮುಪಾತ್ತಕಬಂಧಂ ||
ಶರಭಂಗಾನ್ವಿತಮಿರದನು |
ಕರಿಸಿದುದಾ ಬನದ ತಿಳಿಗೊಳಂ ಹೊಳುಗುಳಮಂ || 52 ||

ಟೀಕೆ|| ಸ್ವರೀತಶಿಲೀಮುವಿಂ - ಹೊಳೆಯುವ ತುಂಬಿಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ಬಾಣಗಳುಳ್ಳದ್ದು; ಉತ್ತಲಸರಕ್ತಕಂಜಾತಯುತಮುಪಾತ್ತಕಬಂಧಂ : ಉತ್ತಲ - ಸ್ವೇದಿಲೆಯಿಂದಲೂ, ಸರಕ್ತ - ಕೆಂಬಣ್ಣಿದಿಂ ಕೂಡಿದ, ಕಂಜಾತ - ತಾವರೆಯಿಂದಲೂ, ಯುತಂ - ಸಹಿತವಾದ್ದು, ಉತ್ತ - ಅಧಿಕವಾದ ಮಾಂಸವೂ, ಸರಕ್ತ - ರಕ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕುಜಾಂತಕ - ತಲೆಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ, ಯುತಂ - ಕೂಡಿದ್ದು, ಉಪಾತ್ತ ಕಬಂಧಂ, ಉಪಾತ್ತ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಕಬಂಧಂ - ನೀರುಳ್ಳದ್ದು, ಉಪಾತ್ತ - ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕಬಂಧಂ - ಮೋಡಗಳುಳ್ಳದ್ದು; ಶರಭಂಗಾನ್ವಿತಂ ಶರ - ಜಂಬುಹುಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ, ಭಂಗ - ಅಲೆಗಳಿಂದಲೂ, ಅನ್ವಿತಂ - ಕೂಡಿದ್ದು, ಶರ - ಬಾಣಗಳ, ಭಂಗ - ಹತಿಯಿಂದ, ಅನ್ವಿತಂ - ಕೂಡಿದ್ದು, ಆದ, ಆ ವನದ - ಆ ತೋಟದ, ತಿಳಿಗೊಳಂ - ನಿರ್ಮಲ ಸರಸ್ವ, ಹೊಳುಗುಳಮಂ - ಯುಧ್ಯವನ್ನು, ಇರದೆ - ಬಿಡದೆ, ಅನುಕರಿಸಿದು - ಹೋಲಿತು.

ತಾ ॥ ಕೊಳವು ಕೆಲಪುಗುಳದ ಹಾಗಿತ್ತು, ಮೂರ್ಕಾಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಅಥವಾಜ್ಞೀಷವಿರುವದರಿಂದ ಶ್ಲೇಷಮೂಲಕ ಉಪಮಾಲಂಕಾರವು. ವಾಚನಿಕಾಧರ್ವ ಸಾದೃಶ್ಯವಲ್ಲದೆ ವಾಸ್ತವಿಕಾರ್ಥ ಸಾದೃಶ್ಯವಲ್ಲದರಿಂದ ಇದು ಕವಿಪ್ರೋತ್ಸಹಿಯನಿಸುವುದು.

ಚಂ || ಮಿಸುನಿಯ ಕಾಶ್ವೋಲ್ ಮಿಸುಗೆ ಕಂಜರಜಂಪೊಳಿದೊಪ್ಪೆ ಬಾಳಿಗಣ್ಣಿ ಸಜಮುಲಂ ಮರುಚ್ಚಿತಮೊಂದೆ ತರಂಗಭುಜಾಬ್ಜಾ ಪಾಣಿ ರಂ ||
ಕ್ಷಾ ಪಚಲದಬ್ಜಕೋಶಕಲುಚಮಲ್ಲಿ ಕದಕ್ಕದಿಸುತ್ತ ತೋರಕ ||
ಣಿ ಸರಸಿನತ್ತಿಪಂತೆಸೆದುದುದ್ದುಮರಧ್ವನಿ ಕಂಕಣೇ ರುತಂ || ೫೫ ||

ಕಂ || ಸ್ವರಶಸ್ತಸದನಮಿಂದಿರೆ ।
ಯರಮೇನಯಿಳಿಗಣಾದ ಶಾಶ್ವತಪ್ರಪ್ರೇ ಕೋಕೋ ।
ಶ್ವರದ ಸುರತಾಲಯಂ ಭಾ ।
ಸುರಮಂದಾರನಿಲನ ಕೋಶಮಾ ಕಾಸಾರಂ || 54 ||

ಟೀ || ಆ ಕಾಸಾರಂ – ಆ ಕೊಳವು, ಸ್ವರಶಸ್ತಸದನಂ – ಕಾಮನ ಆಯುಧಶಾಲೆ, ಇಂದಿರೆಯರಮನೆ – ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲರಮನೆ, ಅಳಿಗಣಾದ – ತುಂಬಿವಿಂಡಿನ, ಶಾಶ್ವತಪ್ರಪ್ರೇ – ನಿತ್ಯವಾದ ಉದಕಶಾಲೆ, ಕೋಕೋಶ್ವರದ – ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ಗುಂಪಿನ, ಸುರತಾಲಯಂ – ಭೋಗಭವನವು, ಮಂದಾನಿಲನ – ಕಿರುಗಳಿಯ, ಕೋಶಂ – ಭಂಡಾರವು.

ತಾ ॥ ಹೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯು ಕಾಮನ ಆಯುಧದ ಹಾಗೆ ಕಾಮೋದ್ದೀಪಕವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಮಲಾಕರದಲ್ಲಿರುವಳು. ತುಂಬಿಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವನ ದೋರೆಯುವದು. ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಕಿರುಗಳಿಯು ಶೈಶ್ವರಿಪರಿವಳಳಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ಸ್ವರೂಪೋತ್ತೇಕಾಳಿಲಂಕಾರವು || ೫೬ ||

ಮಾ || ನಳಿನಂ ಶುಕ್ತಿಗೆ ತಲ್ಲಿ ನೀರ್ಜನಿಗಳೇ ನುಣ್ಣಿತ್ತು ನೀರುಂಬ ನಿ ।
ಶ್ವಲ ಮಾತಂಗಮೆ ತೀರ ನೀರದಮಹಿಂದ್ರಂ ನೀಳಿ ಘೇನಾಳಿ ಮಾ ॥
ಮೂರ್ಕಾಳವಕ್ಕಂ ಬಡಬಾಗ್ನಿ ಮೊಕ್ಕೆ ಕುಧರಂ ತದ್ವಾಧರಚ್ಚಾಯೆ ಕಂ ।
ಗೊಳಿಪನ್ನಂ ಕಮಳಾಕರಂ ತಳೆದುದಾ ರತ್ನಾಕರಕಾರಮಂ || ೫೭ ||

ಟೀಕೆ || ನಳಿನಂ – ತಾವರೆಯು, ಶುಕ್ತಿಗೆ – ಚಿಪ್ಪಿಗೆ, ತಲ್ಲಿ – ಹಾಕಿದ, ನೀರ್ಜನಿಗಳೇ – ನೀರಿನ ಹನಿಗಳೇ, ನುಣ್ಣಿತ್ತು – ನುಣ್ಣಿಗಿರುವ ಮುತ್ತಿಗಳು, ನೀರುಂಬ – ನೀರು ಕುಡಿಯುವ, ನಿಶ್ಚಲ – ಕದಲದೆಯಿರುವ, ಮಾತಂಗಮೆ – ಆನೆಯೇ, ತೀರ – ತಡಿಯಲ್ಲಿರುವ, ನೀರದಂ – ಮೇಘವು, ನೀಳ್ಳಿ – ನೀಳವಾದ, ಘೇನಾಳಿ – ನೊರೆಯ ಸಾಲೇ, ಅಹಿಂದ್ರ – ಸರ್ಪಾಜನು, ಮೊಳೆವ – ಪಡಿನೆಳಲಾದ, ಅರ್ಕಂ – ಸೂರ್ಯನೆ, ಬಡಬಾಗ್ನಿ – ಕಡಲ ಬೆಂಕಿಯು, ತದ್ವಾಧರಚ್ಚಾಯೆ – ಆ ಬೆಟ್ಟದ ನೆರಳೇ, ಮೊಕ್ಕೆ ಕುಧರಂ – ಒಳಹೊಕ್ಕಿರುವ ಮೈನಾಕನು ಆಗಿ, ಕಂಗೊಳಿಪನ್ನಂ – ಶೋಭಿಸುವಂತೆ, ಕಮಲಾಕರಂ – ತಾವರೆಗೊಳವು, ಆ ರತ್ನಾಕರಮಂ – ಆ ಸಮುದ್ರದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು,

ತಣೆದುದು – ಧರಿಸಿತು.

ತಾ ॥ ಕೊಳಪು ಕಡಲಿನ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕೊಳದೊಳಗಿನ ತಾವರೆಯಿಂದ ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ನೀರುಹನಿಗಳು ಮುತ್ತುಗಳಿಂತ ಹಾಗೂ ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಆನೆಯು ಮೇಘದ ಹಾಗೂ ಸೋರೆಯು ಶೇಷನ ಹಾಗೂ ನೀರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಮಾಣಿಕ ಸೂರ್ಯಭಿಂಬವು ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಹಾಗೂ ಬೆಟ್ಟಿದ ಸೆರಳು ಇಂದ್ರನ ಭಯದಿಂದ ಕಡಲಂ ಪೊಕ್ಕಿರುವ ಮೈನಾಕದ ಹಾಗೂ ಶೋರಿತು. ನಳಿಸೋಚ್ಚುಕ್ಕಿಗೆಯಂಬ ಪಾತದಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯಂಬ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪಿಗೆ ಬಿದ್ದ ನೀರ ಹನಿಗಳೇ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಭಾವವು, ರೂಪಕೋತ್ತೇಷೋಪ ಮಾಲಂಕಾರಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ॥ ೫೫ ॥

ಕಂ॥ ಶರದೋಳ್ಳುಂಗಿ ನೆಗಡಿದ |

ಕರಿಕುಂಭಂ ಫೇನಪಿಹಿತಮಿಂಬಾದುದು ತೆ |

ಜ್ಞರೆಮೇಲುದರಿಂ ಹೋಣಿದ |

ಸರಸಿಯ ಮಲಯಜವಿಲಿಪ್ತ ಕುಚಕುಂಭದ ವೋಲ್ | ೫೬ ॥

ಟೀಕೆ ॥ ಶರದೋಳ್ಳಾ – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಂಗಿ, ನೆಗಡಿದ – ಎತ್ತಿದ, ಕರಿಕುಂಭಂ – ಆನೆಯ ತಲೆಯಂಬಿದುವು, ಫೇನಪಿಹಿತ – ನೊರೆಯಿಂದ ಮುಜ್ಜಲಪಟ್ಟದಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ತೆಳ್ಳರೆಮೇಲುದಾರಿಂ – ತೆಳುಹಾದ ಅಲೆಯಂಬ ಮೇಲುಸೆರಗಿನಿಂದ, ಹೋಣಿದ – ಸಿಂಗರಿಸಲಪಟ್ಟ, ಸಿರಿಯ – ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ, ಮಲಯಜವಿಲಿಪ್ತ – ಶ್ರೀಗಂಥದಿಂದ ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಕುಚಕುಂಭದ ವೋಲ್ – ಸ್ತುನಕಲಶದ ಹಾಗೆ, ಇಂಬಾದುದು – ಜನ್ಮಾಯಿತು.

ಆನೆಯು ಕೊಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಲೆಯಿತ್ತುವಾಗೆ ಅದರ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ನೊರೆ ಮುಜ್ಜಿರಲು ಅದು ಬಳೀ ಸೀರೆಯ ಮೇಲುಸೆರಗುಳ್ಳ ಶ್ರೀಗಂಥಲೇಹಿತವಾದ ಕುಚಕಲಶದ ಹಾಗಿತ್ತೆಂದು ಉಪಮಾಲಂಕಾರವು ॥

ಕಂ॥ ಅಮರ್ಯಾನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳಂಬವೋ |

ಲಮ್ಜುಕ್ಕಿಗಳರೆ ತದಗ್ರಕಲ್ಲೋಲ ಸಮಾ ||

ಕ್ರಮಿತಾಳ್ಬುಪತ್ರಮಾಳ್ಬುದು |

ಕಮಲಿನ ತೊಟ್ಟಿದ್ರ ಹರಿತಕಂಚುಕದಿರವಂ || ೫೭ ॥

ಟೀಕೆ ॥ ಅಮರ್ಯಾನೆಲೆ – ಹಾಲಿಗೆ ಸ್ಥಳವಾದ, ಮೊಲೆಗಳು – ಸ್ತುನಗಳು, ಯೆಂಬವೋಲ್ – ಎಂಬಂತೆ, ಅಮುಜ್ಜಕ್ಕಿಗಳ್ಳಾ – ಜಕ್ಕವಾಕಪಕ್ಕಿಗಳು, ಯಿರೆ – ಇರಲಾಗಿ, ತದಗ್ರ – ಅದರ ಮುಂದೆಯಿರುವ, ಕಲ್ಲೋಲ – ಅಲೆಯಿಂದ, ಸಮಾಕ್ರಮಿತ – ಮೆಟ್ಟಲಪಟ್ಟ, ಅಭ್ಯಪತ್ರಂ – ತಾವರೆಯ ಎಲೆಯು, ಕಮಲಿನ ತಾವರೆಯ ದಂಟು, ತೊಟ್ಟಿದ್ರ – ಧರಿಸಿದ್ದ, ಹರಿತಕಂಚುಕದ – ಹಸುರು ಕುಬುಸದ, ಯಿರವಂ – ಬಗೆಯನ್ನು, ಆಳ್ಬುದು – ಮೋಜಿಸಿತು.

ತಾ ॥ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರಮಾಕ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿರಲು, ತಾವರೆಯ ಎಲೆಯ ಅಲೆಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಕಮಲಿನಿ ಎಂಬವರು ತನ್ನ ಹೊಲೆಗಳಿಗೆ ಹಸಿರು ಕುಪ್ಪಸವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತೆಂದು ಉಪಮಾಲಂಕಾರವು ॥ ೫೨ ॥

ಚ ॥ ಸರದೋಳಿ ಮಿಂದು ನೀರಜರಜಂಗಳನಂಗದೋಳಿಟ್ಟಕೊಂಡು ಗಾ ।

ವಳಿಪ ಮದಾಳಿ ಗಾಯಕರ ಗಾನಮನಾಲಿಸಿ ದಾನಮಿತ್ತ ಕಂ ॥

ಧರದೆ ಮೃಣಾಳಹಾರಮನೆ ತಾಳ್ಳಿಳಿಮುತ್ತನೆ ಸೂಸುವಂತೆ ಷೂ ।

ತ್ತರಿಸಿ ಕಣ್ಣಾಫಮಂ ಕೆದರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗಜೇಂದ್ರಮಮಂದ ವಿಭ್ರಮಂ ॥ ೫೩ ॥

ಟೀಕೆ ॥ ಅಲ್ಲಿ – ಆ ಕೊಳದೆಳಗೆ, ಅಮುಂದವಿಭ್ರಮಂ – ಹೆಚ್ಚು ವಿನೋದವುಳ್ಳ, ಗಜೇಂದ್ರ – ಶೈವವಾದ ಆನೆಯು, ಸರದೋಳಿ – ಕೊಳದಲ್ಲಿಯೇ, ಮಿಂದು – ಸಾನುನ ಮಾಡಿ, ಅಂಗದೋಳು – ಮೈಯಲ್ಲಿ, ನೀರಜರಜಂಗಳನು – ತಾವರೆಯ ಪುಪ್ಪಡಿಗಳನ್ನು, ಒಟ್ಟಕೊಂಡು – ಜಲ್ಲಿಕೊಂಡು, ಗಾವಳಿಪ – ತುಂಡುಗೆಡಿಪ, ಮದಾಳಿ – ಮದಿಸಿದ ಭೃಂಗಗಳಿಂಬ, ಗಾಯಕರ – ಸಂಗೀತಗಾರರ, ಗಾನಮಂ – ಹಾಡನ್ನು, ಆಲಿಸಿ – ಕೇಳಿ, ದಾನಂ – ಮದೋದಕವೆಂಬ, ದಾನಂ – ದೇಹದ್ರವ್ಯವನ್ನು, ಯಿತ್ತು – ಕೊಟ್ಟು, ಕಂಧರದೆ – ಕಂಠದಲ್ಲಿ, ಮೃಣಾಳಹಾರಮನೆ – ತಾವರೆದಂಟಿನ ಸರವನ್ನು, ತಾಳ್ಳು – ಧರಿಸಿ, ಯೆಳಿಮುತ್ತನೆ – ಕೋಮಲವಾದ ಮುಕ್ತಾಮಣಿಗಳನ್ನೇ, ಸೂಸುವಂತೆ – ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಘೂರ್ಣಿಸಿ – ಸೊಂಡಲೆನಿಂದ ಪುಸ್ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣಾಫಮಂ – ತುಂತುರುಗಳ ಗುಂಪನ್ನು, ಕೆದರ್ಮದು – ಜೆಲ್ಲಿತು.

ತಾ ॥ ಆನೆಯು ಸಿಸ್ತಗಾರನ ಹಾಗೆ ಮಿಂದು ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ವಿನೋದಿಸಿತೆಂದು ಭಾವವು ॥ ೫೪ ॥

ಕಂ॥ ಸಿರಿಯರಮನೆಯಂ ಮುರಿದಾ ।

ಕರಿಯಮ್ಮುಳಿದಿಟ್ಟ ಹರಿಯ ಪಾರುಂಬಳೆಯೆಂ ॥

ಬಿರವಂ ತಳೆದಳೆಮಾಲಿಕೆ ।

ತಿರುಗುತ್ತೆಳ್ಳಂದುಕಟದೋಳೇನರಗಿದುದೋ ॥ ೫೫ ॥

ಟೀಕೆ ॥ ಸಿರಿಯ – ಲಪ್ಪಿಯ, ಅರಮನೆಯಂ – ರಾಜಗೃಹವಾದ ತಾವರೆಯನ್ನು, ಮುರಿದ – ಮುರಿದಹಾಕಿದ, ಆ ಕರಿಯಂ – ಆನೆಯನ್ನು, ಮುಳಿದು – ಸಿಟ್ಟಿಗೊಂಡು, ಯಿಟ್ಟು – ಹೊಡೆದ, ಹರಿಯ – ಸಿಂಹವೆಂಬ ಹರಿಯ ವಿಷ್ಣುವಿನ, ಪಾರುಂಬಳೆಯೆಂಬ – ಚಕ್ರವೆಂಬ, ಯಿರವಂ – ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ದಳೆದು – ಧರಿಸಿ, ಅಳಿಮಾಲಿಕೆ – ಭೃಂಗವಂತಿಯು, ತಿರುಗುತ್ತೆ ಯೆಳ್ಳಂದು – ಬಂದು ಕಟದೋಳ್ಳೋ – ಆನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ, ಯೇನೆರಗಿದುದೋ – ಯೇನುಬಿತ್ತೋ ಬಿತ್ತೋಯೇನು.

ತಾ ॥ ಹರಿಯೆಂದರೆ ಸಿಹ. ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಅದೇ ಹೆಸರುಂಟು. ಆನೆಯ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿವಿಂಡು ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ವರಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಚಕ್ರವು ಕಬ್ಜಿಣಿದ ಬಿಲ್ಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾವವು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಆನೆಯು ತನ್ನ ಹೆಂಡತೀಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮನೆಯಾದ ಕಮಲವನ್ನು ಕಿರುಹಾಕಿತೆಂಬ ಸಿಟ್ಟಿಳ್ಳ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಕ್ರಾಯಿಧವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಿಟ್ಟಿತೋ ಎಂಬುವುದು ಹೇತೋತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವು, ಅಲಿಮಾಲಿಕೆ ಪಾರುಂಬಳೆರಯೆ ಯಿರವಂ ತಳೆದುದೆಂಬಲ್ಲಿ ಉಪಮಾಲಂಕಾರವು. ॥ ೫೬ ॥

ಜಂಂ ಮಳಿನನಿತಂಬಮಂ ಪದೆದು ಸೋಂಕಿ ತರಳ್ಜಿತರಂಗನಿಂದಿಯಂ ।

ವಿಳಸಿತ ಚಕ್ರವಾಕಕುಚಯುಗೃಹಮನ್ನಿ ಮದಾಳಿಮಾಲೆಯಂ ॥

ಬಳಿಕಮನೋತ್ತಿ ನೇಪರ್ದಿಸಿ ತತ್ತರಸೀರಮೆಯೆಂಬಜಾಸ್ಯ ಮಂ ।

ದಲಮನೋರಲ್ಲು ಚುಂಬಿಸಿ ಭುಜಂಗನವೋಲ್ಲಜಿಗುಂ ಸಮೀರಣಂ ॥ ೫೭ ॥

ಟೀಕೆ ॥ ಸಮೀರಣಂ – ಗಾಳಿಯೆಂಬ ಪುರುಷನು, ಮಳಿನನಿತಂಬಮಂ – ಹೊಯ್ದಿಯೆಂಬ ನಿತಂಬವನ್ನು, ಪದೆದು – ಶ್ರೀತಿಸಿ, ಸೋಂಕಿ – ಮುಟ್ಟಿ, ತರಂಗ – ನಿಂದಿಯಂ – ಆಲೆಯೆಂಬ ಮಡಿಲಗಂಟನ್ನು, ತೆರಳ್ಜಿ – ಬಿಜ್ಞಿಹಾಕಿ, ವಿಳಸಿತ – ಶೋಭಿಸುವ, ಚಕ್ರವಾಕ – ಚಕ್ರವಾಕಪ್ರಕ್ಷಿಗಳಿಂಬ, ಕುಚಯುಗೃಹಮಂ – ಸ್ವನಧ್ಯಯವನ್ನು, ಅಪ್ಪಿ – ಆಲಿಂಗಿಸಿ, ಮದಾಳಿಮಾಲೆಯೆಂಬ – ಮದಿಸಿದ ಭೃಂಗಪಂತ್ಕಿ ಎಂಬ, ಅಲಕಮಂ – ಮುಂಗುರುಳನ್ನು, ಒತ್ತಿ – ಹಿಕ್ಕಿ, ನೇರ್ಪದಿಸಿ – ಸರಿಮಾಡಿ, ತತ್ತರಸೀರಮೆಯ – ಆ ಕೊಳಪೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ, ಅಂಬುಜಾಸ್ಯಮಂಡಲಮಂ, ತಾವರೆಯೆಂಬ ಮುಖಿಂಬವನ್ನು, ಒರಲ್ಲು – ಸೀತ್ತರಿಸಿ, ಚುಂಬಿಸಿ – ಮುತ್ತಿಟ್ಟಿ, ಭುಜಂಗನವೋಲ್ – ವಿಟಪುರುಷನಂತೆ, ಸುಳಿಗುಂ – ಸಂಚರಿಸುವುದು.

ತಾ ॥ ಗಾಳಿಯು ಕೊಳದ ಪುರಳ ತಿಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೋಂಕಿ, ಅಲೆಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ, ಚಕ್ರವಾಕ ಪಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ನೂಕಿಕೊಂಡು, ಭೃಂಗಪಂತ್ಕಿಯನ್ನು ಸವರುತ್ತ, ತಾವರೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ಸೀಯಿಳ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಸರಸಿಗೆ ಅವಯವಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಾಳಿಯೆಂಬ ಪುರುಷನು ಸರೋಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬವರೆನ್ನು ಭೋಗಿಸುವಂತೆ ಇರುದು ರಾಪಕೋಪಮಾಲಂಕಾರವು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ

ಡಾ. ಬಿ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ

‘ಪಂಡಿತರತ್ನಂ’ ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 1939ರಲ್ಲಿ “ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನಾರಟಕ” ಎಂಬ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸುಮಾರು ಏದು ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೊಂಡು 50,000 ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾಯಿತು. 1938ರಲ್ಲಿ ಕನಾರಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಈ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕನಾರಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ “ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನಾರಟಕ”ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಒಂದು 120 ಪುಟದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ಪುಸ್ತಕ ನನ್ನ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನಾರಟಕ” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪುಟಗಳು ದರ್ಶನಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೀಕರಣದ ಇತಿಹಾಸ, ಅಂದಿನ ಜನರ್ಜೀವನ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ರಕ್ಖಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯು, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡುಗೆ. ಈ ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಥಮ ಪುಸ್ತಕ 1941ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ “ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ ಪುರಾತನರ ತ್ರಿವಿಧಿ”. ಈ ಕೃತಿಯ ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣ 1952ರಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ‘ಅರವತ್ತುಮೂರವರು’ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಭಕ್ತರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ $108+6$ ಶೈಲ್ಕರಗಳಿಳ್ಳ ‘ಶಿವಸಂಕಲನ್ಯಾಸ’ ಗ್ರಂಥವನ್ನು 1941ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು 1969ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಕವಿ ಪಾಲ್ಯಾರಿಕೆ ಸೋಮನಾಥ ವಿರಚಿತ ಸಂಸ್ಕೃತ ‘ಬಸವೋದಾಹರಣಮ್’ ಕೃತಿಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ 7ನೇ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಜಗದ್ವಾರು ಜಯದೇವ ಮುರುಫರಾಜೀಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು 100.00 ರೂ.ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯತ್ವಾರ್ಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವೇ॥ ಟಿ.ಆರ್. ವಿಲೋಚನ ಶರ್ಮ್‌ ಅವರಿಂದ

ಕನ್ನಡ ಕೀರ್ತಿ ಬರೆಸಿ 1952ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೀರಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತಿಹಾಸ ಭಾಗ-1 ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1953, ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ 1962, ವೀರಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಭಾಗ-2 ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1959, ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ 1979, ವೀರಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಭಾಗ-3, ವೀರಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಭಾಗ-4 1978ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಕಣಾಂಟಕ ಸಂದರ್ಭನ ಭಾಗ-1 ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ 20ನೇ ಕುಸುಮವಾಗಿ 1962ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾದ ಮೋದಲ ಪ್ರಕಟಣೆ ಗಾಂಧಿ ಗೀರೆಗಳು, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೃತಿ ಇರಬೇಕು, ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. 1950ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿ (ಕವಿ-ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ) ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ‘ಬಿದನೂರು ಪ್ರಭು ಶಿವಪ್ರಾನಾಯಕ’ (ಭಾಗ 1-2) 1963ರಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಕೊಂಡಗುಳಿ ಕೇಶೀರಾಜ ದಂಡನಾಯಕ ವಿರಚಿತ ಷಡಕ್ಕರ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1954, ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ 1967, ಕನ್ನಡ ಶತಕ ಸಾಹಿತ್ಯ 5 ಶತಕಗಳ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಶಂಕರದೇವ ವಿರಚಿತ ‘ಶಂಕರಲಿಂಗ ಕಂದ ಶತಕ’, ‘ಗುರು ಶಂಕರೇಶ್ವರ ಶತಕ’, ವಿರಕ್ತ ಶೋಂಟದಾಯ ವಿರಚಿತ ‘ನಿರಂಜನಲಿಂಗ ಶತಕ’ ಮುಂದಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯ ವಿರಚಿತ ‘ಪಾರ್ವತಿ ಭಕ್ತಿಸಾರ’ ಮತ್ತು ‘ಸಿರಿನಂಜುಂಡ ಶತಕ’ಗಳು ಸಂಕಲನಗೊಂಡಿವೆ. ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಲ್ಯಾರಿಕ ಸೋಮನಾಥ ವಿರಚಿತ ಗಳಿಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿ 1955ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಕುಸುಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು 2003ರಲ್ಲಿ ಬಸವ ಸಮಿತಿ ಮರುಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿದೆ.

‘ದುಂಬಿ’ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ 60 ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥ. ಆ ಕೃತಿ 1951ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಕೈಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆದ ಆಧುನಿಕ ವಚನಗಳು ಇವೆ. ತುಮಕೂರು ನಗರದ ಅಧಿರೇವತೆಯಾದ ‘ಸೋಮೇಶ್ವರನನ್ನು, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಿಗೆ ‘ಚಿದ್ಧನಲಿಂಗ ಸೋಮೇಶ್ವರ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ವೀರಶ್ವರ ಮಹಾಪುರುಷರು’ 1953ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. 28 ಜನ ವಿಭೂತಿಪುರುಷರನ್ನು ಕುರಿತು ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೃತಿ. ಈ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಭಾಗ-1, ಭಾಗ-2ರಲ್ಲಿ ತಾವು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರ, ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದುರ್ದೈವವೆಂದರೆ ಎರಡನೇ ಭಾಗ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಘವಾಂಕ

ವಿರಚಿತ ‘ವೀರೇಶ ಚರಿತೆ’ 1942ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ, 1966ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಾರದಾ ಮಂದಿರದಿಂದ 1975ರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಮುದ್ರಣ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ‘ವೀರಶ್ವರ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ’ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ 29ನೇ ಪುಟ್ಟವಾಗಿ 1970ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಗುರುಸಿದ್ಧಕವಿ ವಿರಚಿತ “ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ” ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ 24ನೇ ಕುಸುಮವಾಗಿ 1955ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನಾಟಕರತ್ನ ಡಾ. ಜಿ.ಎಚ್.ವೀರಣ್ಣನವರ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ ‘ಗುಬ್ಬಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ’ 1971ರಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. 1974ರಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ’ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹದ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. 1974ರಲ್ಲೇ “ಆಸ್ಥಾನಕವಿ, ಅಭಿನವ ಕಾಳಿದಾಸ ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತಿಗಳು” ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. “ನನ್ನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ಆಸೆ ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದ ಕೈಗೂಡಿತು” ಎಂದು ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತಿಗಳು ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತಿಗಳ “ಜೀವನ ಸ್ತುತಿಗಳು” ಗ್ರಂಥ 1974ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಶಾಸ್ತಿಗಳು ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮೇಳನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತಿಗಳ ಲೇಖನಸಂಗ್ರಹ ‘ವೀರಶ್ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ’ 1982ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

ಶಾಸ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗದಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಒಡೆಯುರ್, ನಿಜಸಿಂಹಾಸನಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಚೌಡಯ್ಯದಾನಪುರ ಇವರು ರಚಿಸಿದ “ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಿ” ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಎಂಟನೇ ಕುಸುಮವಾಗಿ 1950ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದದ್ದು. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮರುಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. 1950ರಲ್ಲಿ ‘ಯುಗವಾಸೀ’ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ ಹೃದರಾಬಾದಿನ ಕನ್ನಡ ತರುಣರು ಬರೆದ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನ. “ಕೆಳದಿಯ ರಾಣಿ ಚಿನ್ನಮಾಜ್ಜಿ”ಯ ಲೇಖಕ ಪಂಡಿತ ಸೀತಮ್ಮೆ ಬೇಲಿ, ಈ ಕೃತಿಯ ಆರನೇ ಮುದ್ರಣ 1964ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ನಡೆದಾಡುವ ವಿಶ್ವಕೋಶವೆಂದೇ ಪ್ರತಿಬಾಧಾರಾದ ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ‘ತುರುಗಾಹಿ ರಾಮಣನ ವಚನಗಳು’ ಕೃತಿಯನ್ನು 1950ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರದುಗ್ರಾಹ ಮಲ್ಲಾರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರು ರಚಿಸಿದ ‘ಕನ್ನಡ ಕಲಿ ಸಿರುಮನ ಚರಿತೆ’ 1951ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟಭಾಷಾಕವಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ವಿರಚಿತ ‘ಪಂಪಾಸ್ಥಾನ ವರ್ಣನಂ’ 1955ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನ. ಕೃಷ್ಣಜೋಯಿಸ್ ರವರಿಂದ ಸಂಪಾದನೆಗೊಂಡು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

ಮಹಾಕವಿ ಷಡ್ಕರದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು ಕ್ಷಾರಣಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು 1966ರಲ್ಲಿ ಕನಾರಣಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತು. 1971ರಲ್ಲಿ ಅದರ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣವು ಹೊರಬಂದಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮನೋವಿಜಯಂ, ಘನಲಿಂಗಿದೇವರ ವಚನಗಳು, ನ್ಯಾಯಶತಕಮ್, ಕನ್ನಡ ಆದಿತ್ಯ ಪುರಾಣ, ಭೀರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಸೂತ್ರತಾತ್ತ್ವಕರ ಭಾಗ-1, ಕ್ಷಾರಣಿಕ ವಿಜಯಂ (ನಾಟಕ) ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳು ನನ್ನ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ದ್ವಿತೀಯ ಪತ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮುದ್ರಘ್ನನವರು 3.8.1971ರಂದು ಶಿವೇಕೃತಾದರು. ಆ ಮುಂಚೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹಿರಿಯ ಪತ್ತಿ ಶಿವೇಕೃತಾಗಿದ್ದರು. ವಯೋಧಮ್, ಸಿಹಿಮೂತರ್ಮೋಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಣ್ಣಾದರು. ತಾವು 34 ವರ್ಷ ಪ್ರತಿದಂತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ‘ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆ’ಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದರು. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ದೋಷ ನಿಧಿ. ಜೊತೆಗೆ ಕಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಲೇಖನಗಳ ಸೇರ್ವದೆಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಜ್ಯೇಶ್ವರ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವ ದೇವರೆಂದು ಪ್ರತಿಭಾತರಾಗಿರುವ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಮನ್ ನಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾ ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಚಿ 1972 ಸಂಪುಟ-34, ಸಂಚಿಕೆ-12ಕ್ಕೆ ಶರಣಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. 1972ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ಹೊರತಂದ “ಶ್ರೀ ಜಗದ್ರೂಪ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ದರ್ಶನ” ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ‘ವೀರಶೈವ ರಾಜ ಮನೆತನ’ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಲೇಖನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪುಟದ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಮೇಲುಮಟ್ಟಿದ್ದು.

14.6.1968ರಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಷಟ್ಪ್ರಯೀಶಾಂತಿ ಸಮಾರಂಭ ಸಮಿತಿಯವರು ‘ದೇವಗಂಗೆ’ ಎಂಬ ಸಂಭಾವನಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅರ್ಥಸಿ ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಪಾರ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಹಾರಾಜರವರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ಹವರು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸನಾನ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು ಲಿಂಗ. ಶ್ರೀ ಬಿ.ಡಿ. ಜತ್ತಿ ಅವರು. ಈ ಸಂಪುಟದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ 27-1-1966ರಂದು ಧಾರವಾಡ ಮುರುಫಾಮತದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದಿ ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಥಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ 1971ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅವರ ಬೆರಳ

ತುದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅರಮನೆ, ಗುರುಮನೆಗಳ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅವರ ಬಹುದಿನದ ಆಸೆ ತುಮಕೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಈ ನನ್ನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ‘ಕನ್ನಡ ನುಡಿ’ ‘ಪರಿಷತ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆ’ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ, ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ವರದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 1956–1964ರವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 100 ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿದರು. ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಓಲೆಗರಿ ಕಟ್ಟು, ತಾಮ್ರಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮೃಸೂರು, ಕನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೃಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರವನ್ನು ಬಸವ ಸಮಿತಿಗೆ ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಶರಿಸಿದರು.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರ ಅವರ ನಿಧನಾನಂತರ ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಕರಗಿ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು, ಮುದ್ರಿತ ಕರಪತ್ರಗಳು ಮುಂತಾದವು ಹೋಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದದ್ದು ಮಾತ್ರ ದುರಂತ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾನು ಹತ್ತಾರು ದಿವಸ ಪೇಚಾಡಿದ್ದ್ದು ಉಂಟು.

1973ರ ಸುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗುಬ್ಬಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನೆಬಸವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಸುಪ್ರಭಾತ ಗ್ರಾಮಾಂಗನ್ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಬರುವವರಿದ್ದರು. ಆ ದಿನ ನಾನು ಹತ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರೆ ನನ್ನ ಅಮೃ ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿಂದ ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದೆ. ಅವರ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 15–1–1976ರಂದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದರು. ಅವರ ಅಂತಕ್ಕಿಯೆ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು.

ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ – ಒಂದು ಅವಲೋಕನ

ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿಥಿಗಂಪ್ಪ

(ಮುಂದುವರಿದಿದೆ)

ಶರಣ ಹಡಪದ ಅಪ್ಪಣಿ ಆಚಾರದ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ:

ಆಚಾರದ ಅರಿವು ಹೊರಗಾದ ಮೇಲೆ
ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದ ಫಲವೇನು!
ಕುರುಡನ ಕೈಯ ಕನ್ನಡಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ
ಬರಡಾವಿಗೆ ತಿತು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ
ಕುರುಡಗೆ ಕಣ್ಣಿ ಬೇನೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ
ಕುರುಡಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದ ಹಾಗೆ
ದೀನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಿದ್ದ ಹಾಗೆ
ಇವರೇನ ಮಾಡಿದರೇನು!
ತಮ್ಮ ಹಾನಿವ್ಯಧಿಯನರಿಯದನ್ನುಕ್ಕೆ
ಕಾಲಕಾಮಾದಿಗಳ ಬಾಯೋಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ
ಅಗಿದಗಿದು ತಿನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿಪ್ಪಾರಲ್ಲ
ಎನ್ನ ದೇವ ಬಸವಟ್ಟಿಯ ಹೂಡಲಬೆನ್ನಬಿಸವಣ್ಣಿ

ಆಚಾರವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹುರುಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಇದ್ದಂತೆ, ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಧರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಲವಾರು ಉಪಮೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮಹಾಜಾನಿ ಚೆನ್ನಬಿಸವಣ್ಣಿ ಆಚಾರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ವಚನಪೂರ್ವಾಂದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ:

ಅರಿವುಳ್ಳದೆ ಗುರು
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ಲಿಂಗ
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ಜಂಗಮ
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ಪಾದೋದಕ
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ಪ್ರಸಾದ
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ಸದ್ಗುರು
ಆಚಾರವುಳ್ಳದೆ ದಾಸೋಹ

ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಗುರುವಲ್ಲ, ನರನು
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಲಿಂಗವಲ್ಲ, ಶಿಲೆ
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಜಂಗಮನಲ್ಲ, ವೇಷಧಾರಿ
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಪಾದೋದಕವಲ್ಲ, ನೀರು
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ, ಅಶನ
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ, ಭೂತಪೂಣಿ
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತ ದಾಸೋಹದ ಮನೆಯಲ್ಲ, ವೇಶಿಯ ಗುಡಿಸಲು
ಇದು ಕಾರಣ, ಹೂಡಲಸಂಗಯಾಗಿ
ಆಚಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು

ಆಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಶ್ರುತ ಸರಳವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಸೈತಿಕ ಪರೋಲ್ಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು ಶಿವನಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಒಬ್ಬನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅರಿವನೊಳಗೊಂಡ ಆಚಾರ ಶಿವಶರಣರದು. ಪೂರ್ಶರಣ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ ಅರಿವನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅರಿವನರಿದನೆಂದು ಕ್ರಿಯೆ ಬಿಡಬಾರದು
ಮಧುರಕ್ಕೆ ಮಧುರ ಬಡಗಲಾಗಿ ಸವಿಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟೇ?
ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯ ಹೂಡಲಾಗಿ ಬಡತನಕೆಡೆವುಂಟೇ?
ನೀ ಮಾಡುವ ಮಾಟ ಶಿವಪೂರ್ಜೆಯ ನೋಟ ಭಾವವಿರಬೇಕು.
ಅದು ಕಲಿದೇವರ ದೇವಯ್ಯನ ಕೂಟ ಚಂದಯ್ಯ.

ಶರಣರ ಆಚಾರ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಮೀಕ್ಷಿತಗೊಂಡುದು. ಹೀಗೆ ಸಕ್ಷಿಯಾಚಾರದ ಭದ್ರತಳವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಶಿವಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭವ್ಯ ಸೌಧ ಕಟ್ಟಿದರು. ನಿರಂತರವಾದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಶಿವಪರವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಮಾತ್ರಲ್ಲ. ‘ಆಚಾರವೆಂಬುದು ಕೂರಲಗು, ತಪ್ಪಿ ಬಂದರೆ ಪ್ರಾಣವ ತಗಲುವುದು, ಅದು ಕಾರಣ ಅರಿತು ಆಚರಿಸಬೇಕು’ ಎನ್ನುವ ಚೆನ್ನುಬಸವಣಿ ಐವತ್ತು ತೆರದ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರೆ, ಬಸವಣಿನವರು ತಾನು ಅರಿತು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ 52 ತೆರನಾದ ಆಚಾರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಈ ಆಚಾರಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳು ಅಳಿದು ಲಿಂಗಗುಣಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳತ್ತವೆ. ಅಪ್ಪಾವರಣ, ಷಟ್ಕಾಷ್ಟಲಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ. ‘ಸರ್ವಾಚಾರಸಂಪತ್ತು’ ಎಂದು ಕರೆದಿರುವರು.

ಶರಣರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಆಧಾರಭೂತ ಪ್ರಮುಖ ಸೈತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪಂಚಾಚಾರಗಳು, ಇವು ಸೈತಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತವು. ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚೆನ್ನುಬಸವಣಿ ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಲಿಂಗಾಚಾರ ಸದಾಚಾರ ಶಿವಾಚಾರ ಗಣಾಚಾರ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬ
ಪಂಚಾಚಾರವ ಆಚರಣೆಯಂತೆಂದಡೆ
ಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವರಿಯದಿಹುದೇ ಲಿಂಗಾಚಾರ
ಸಜ್ಜನ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತಂದು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ
ಸತ್ಯಶುದ್ಧನಾಗಿರುವುದೇ ಸದಾಚಾರ
ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಕುಲಗೋತ್ತೆ ಜಾತಿ ವಣಾಶ್ರಮವನರಸದೆ
ಅವರೊಕ್ಕುದ ಕೊಂಬುದೇ ಶಿವಾಚಾರ
ಶಿವಾಚಾರದ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳಿದಿಹುದೆ ಗಣಾಚಾರ
ಶಿವಶರಣರೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ತಾನೇ ಕಿರಿಯನಾಗಿ
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಣುವುದೇ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ
ಇಂತೀ ಪಂಚಾಚಾರವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಒಕ್ಕುದನಕ್ಕೆ ಸಲಹಯ್ಯಾ
ಪ್ರಭುವೇ ಕೂಡಲ ಜನ್ಮಸಂಗಮದೇವಾ.

ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಬಿಸವಣ್ಣ ತುಂಬಾ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏರ್ಶೈವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಚಾರಗಳು ನೈತಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು
ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಮೇಲಿನ ಐದು ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶರಣರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ನೈತಿಕ
ನಿಷ್ಠೆ, ಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಇವು ಅವರು ಜೀವನವನ್ನು ಕಂಡುದರ ಸಂಕೇತ.

ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಏರ್ಶೈವ ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಪರಮಸಿದ್ಧಿ.
‘ಲಿಂಗವಲ್ಲದೇ ಅನ್ಯವನು ಅರಿಯಿದಿಹುದೇ ಲಿಂಗಾಚಾರ’ ಎನ್ನುವ ಚೆನ್ನಬಿಸವಣ್ಣ
ಅದು ಶರಣರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಹಾಸಂಪತ್ತು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಲಿಂಗವನರಿದರೆ ಮನ ನಿಷ್ಟಣಿಗೆ
ಜಂಗಮವನರಿತರೆ ಧನ ನಿಷ್ಟಣಿಗೆ
ಪ್ರಸಾದವನರಿವರೆ ತನು ನಿಷ್ಟಣಿಗೆ
ಈ ಪವಿತ್ರವನರಿವರೆ ತ್ರಿವಿಧ ನಿಷ್ಟಣಿಗೆ
ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಜನ್ಮಸಂಗನ
ಶರಣಾಂಗಲ್ಲಿದಿಲ್ಲವೇ ಸಂಪತ್ತು

ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಶರಣರು ಅರಿವಿನ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ
ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಿಂದ
ಶರಣರ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ವಿಕಾಸದ ಜೊತೆ
ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ವರ್ಗ, ವರ್ಣ, ಜಾತಿ ಮತ ಪಂಥಗಳ
ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಿರ್ತನೆಯಿಸುವುದೇ ಲಿಂಗಾಚಾರ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ,
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಶ್ಯರೆನಿಸಿ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಗಳಿಂದ ಒಹು ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದ್ದ
ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ, ದೋಹರ ಕಕ್ಷಯ್ಯ, ಹರಳಯ್ಯ, ಧೂಳಯ್ಯ, ಶಿವನಾಗಮಯ್ಯರು

ಅಸ್ವಿಶ್ವತೆಯ ಕೂಪದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾಗಿ, ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರರಾದರು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವರ್ಣದವರೊಡನೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮತೆಯು ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಶರಣರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕಿದೆ. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಳಿಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಚಿಂತೆಗಳೂ ಸಾಧಕನನ್ನು ಬಾಧಿಸಲಾರವು. ‘ಅರುಹು ಪೂಜಿಸಲು ಕುರುಹು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅರುಹು ಮರೆಹು ಕುರುಹು ಪೂಜಿಸುವ ಕುರುಬನ ನೋಡಾ’ ಎಂದು ಶರಣರು ಸಾಧನಾವಫಧದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವರಿಗೆ ಕಿರಿಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಗುರುವು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಸಾಧನೆಯ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವಾಗಬೇಕು. ಶರಣ ಬಾಹೂರ ಬೋಮ್ಮೆಣ್ಣ ಹೇಳಿರುವಂತೆ –

ಗುರುನಿಷ್ಠೆ, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ, ಜಂಗಮನಿಷ್ಠೆ
ಈ ತ್ರಿವಿಧ ನಿಷ್ಪೇಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ
ವೀರಧೀರಂಗಲ್ಲಾದಾಗದು
ಇದು ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನಿಂದ ಬಂದ ಸಂತತಿಗಲ್ಲಾಗದು
ಬ್ರಹ್ಮಶ್ವರ ಲಿಂಗವರಿಪುದಕ್ಕೆ
ತ್ರಿಗುಣಸಂದೇಹಿಗಳಿಗ ವಸ್ತು ಸಂಧಿಸದು ನೋಡಾ.

ಮಾತು ಲಿಂಗಾಚಾರದ ಮೇಲಿರಿಸಿದ ನಿಷ್ಪೇಗೆ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗಾಚಾರದ ಮುಂದಿನ ಹಂತ ಸದಾಚಾರ. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರಭೂತವಾದದ್ದು. ಲಿಂಗಾಚಾರದ ಸಾಧನಕ್ಕೆ, ನೈತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಸ್ವಲುಂಟಾಗುವುದು ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ–

ಕಾಮವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಕಾಯ ಸಂಗ ಮೆಚ್ಚು ನೋಡಾ
ಕಾಮವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಲಿಂಗಸಂಗ ಮೆಚ್ಚು ನೋಡಾ
ಕಾಮವಿಕಾರಿ ಕಾಯದತ್ತ ಮುಂತಾದದೆ
ನಾ ನಿಮಿತ್ತ ಮುಂತಾದೆ
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನಯಯ್ಯ
ಕಾಮವಿಕಾರಿಯ ಸಂಗವ ಹೊದ್ದಿದಡೆ ನಿಮ್ಮಾಣಂ

ಎಂಬ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯ ಲಿಂಗಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಜೀವನದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ದ್ವಾನಿ ಇದೆ. ಕಪಟ, ಹುಸಿ, ಕಳವು, ಕೋಪ, ವಂಚನೆ ಮುಂತಾದ ದುಸ್ಯಳಾಗಳು ಶರಣನ ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಗೆ ಅಪಾಯ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹವು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ಭಾವಭರಿತಳಾಗಿ–

ಸಜ್ಜನಾಗಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವೆ
ಶಾಂತಳಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವೆ
ಸಮರ್ಪಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹಾಡುವೆ

ಎಂಬ ದಿಬ್ಬ ನಿಲುವನ್ನು ಶಾಳಿದ್ದಾಳೆ. ನೈತಿಕ ಜೀವನದ ನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ.

ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದಯೆಗೆ ಆಶ್ರಯಿತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ದಯೆಯನ್ನು ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಚ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯವೆಂದು ಶರಣರು ಸಾರಿದರು. ದಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ:

ದಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವದೇವಧಯಾ!
ದಯವೇ ಬೇಕು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ
ದಯವೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯಾ
ಕೂಡಲಸಂಗರ್ಯನಂತಲೂಢೊಲ್ಲನಯಾ

ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ದಯವೇ ಅಡಿಪಾಯ. ದಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮ ನಾಯಿ ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲಿನಷ್ಟೇ ಅಪ್ಯಯೋಜನಕಾರಿ. ದಯೆಯನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ಇರುವವನು ಯಾವ ಜೀವಿಯನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸಲಾರ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅಪಾರವಾದ ಅನುಕಂಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವನು. ಜಗತ್ತನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಚಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಯಾರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದರೂ ಅದು ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹಿಂಸೆಯೇ ಆಗುವುದೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ‘ಎಲೆ ಹೋತೆ, ಕೊಲ್ಲುವವನ ಮುಂದೆ ಅಣ ಕಂಡ್ಯ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನುಕಂಪ, ಅಂಥ ಕೂರ ಆಚರಣೆಯ ಹಿಂದಿನ ವಿಡಂಬನೆ ಒಂದು ಮುಖಿವಾದರೆ; ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಕರುಣೆ, ಅಹಿಂಸೆ, ದಯೆ ಎಂಬ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸದಾಚಾರದ ಧೃಥ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ನಿಷ್ಠೆ ಸತ್ಯಶುದ್ಧಿಂಲ. ‘ಸತ್ಯಂ ಶಿವಂ ಸುಂದರಂ’ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಕಾಣುವ ಅಂತರಂಗದ ಧೃತಿ. ‘ಸತ್ಯವೇ ಶಿವನ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ’, ‘ಸತ್ಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿರ್ವನಲ್ಲಿದೆ ಅಸತ್ಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿರ್ವನ’ ಎನ್ನುವ ಶರಣರು, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಮಹತ್ವ ದೊಡ್ಡದು. ಇದನ್ನೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ‘ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನಡೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದಹಡೆ ಹಿಡಿದಿರ್ಲಿಂಗ ಫಟಸಪರ್’ ಆಗುವುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೈತಿಕ ನಿಷ್ಠೆ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆ ನಿಂತವು. ಅಂತಹೇ ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದುದು ಸಜ್ಜನ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿ ಸತ್ಯವನರಿಯುವುದೇ ಶೀಲ’ ಎಂದು.

ಶರೀರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವಾ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿರುವ ಸಪ್ತ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ.

ಕಳಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ, ಮುಸಿಯ ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ
ಮುನಿಯಬೇಡ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಡಬೇಡ
ತನ್ನ ಬಣ್ಣಸಬೇಡ, ಇದಿರ ಹಳಿಯಲು ಬೇಡ
ಇದೇ ಅಂತರಂಗಶುದ್ಧಿ, ಇದೇ ಬಹಿರಂಗಶುದ್ಧಿ
ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನೊಲಿಸುವ ಪರಿ

ಸತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಶೀಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಪ್ತಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಸೂತ್ರಗಳು ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಗೆ, ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಇಡೀ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೇ ಅನ್ಯಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಚನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅನ್ಯಯವಾಗುವಂತೆ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಹೃದಯದಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದ ಮಾತು ನೇರವಾಗಿ ಹೃದಯವನ್ನೇ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಕಳ್ಳುತನ ಮಾಡಬಾರದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬಾರದೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಬಾರದು, ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬಾರದು, ಕೋಪ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಸುದುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎಷ್ಟೇ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಾತ್ಮಲ್ಯವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದ ಗುಣಗಳನ್ನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಆರೋಭಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿವುದು, ತನಗೆ ಬೇಡವಾದವರನ್ನು ಹಳಿಯುವುದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತನ ಲಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂತವರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಕೆದಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಸಪ್ತಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದುದೇ ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅಂತರಂಗ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ಗಳಿರದರಲ್ಲಿ ಏಕತಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ. ಎಚ್. ಶಿಪ್ಪೇರುದ್ರಾಷ್ಟಾಮಿಯವರು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ರೀತಿಯ ಶೀಲಗಳು ಅಡಕಗೊಂಡಿವೆ. ಅಪಗಳೆಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಶೀಲ, ಉತ್ತಮ ಶೀಲ, ಆಚಾರ ಶೀಲ, ಉದ್ಯೋಗ ಶೀಲ, ಉತ್ಪನ್ನ ಶೀಲ, ಸಂಬಂಧ ಶೀಲ, ಪ್ರಸನ್ನ ಶೀಲ, ಜ್ಞಾನ ಶೀಲ. ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಲಿಂಗಪೂರ್ಜಿ, ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಶೀಲ; ತಾನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇರವಾಗುವುದು ಆಚಾರಶೀಲ, ಉದ್ಯೋಗಶೀಲ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆ. ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ

ಹಿತಗಳ ಎರಡನ್ನು ಅನುಲಷ್ಟಿಸಿಯೆ ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಶೀಲ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ತನಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ನೈತಿಕ ಪ್ರಭಾವದ ರಕ್ಷಿತ್ಯನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರ ಸಮರ್ಪಣವಾಗಬೇಕಂಬಿದು ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ.

ಒಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಲಿಂಗಾಚಾರ, ಸದಾಚಾರಗಳು ಸಾಧಕನನ್ನು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನನ್ನಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿವಾಚಾರ ಗಣಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಶಿವಾಚಾರ

ಲಿಂಗಾಚಾರ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಠೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದಾಗ ಅವು ಸಾಧಕನ ಅಂತರಂಗದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರಸ್ತುಲದಲ್ಲಿರುವ ಗುರು ಕರುಣಿಸಿದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಕರಸ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯದೆ ಭಕ್ತನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗಗಳ ಅರಿವನ್ನು, ಅನುಭವವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಷಟ್ಕಾಂಶಲ ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ತುಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಲುವು ನೆಲೆಸಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಶಿವಾಚಾರ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

‘ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಕುಲವನ್ನರಸದೆ, ವಣಾಶ್ರಮ ಹುಡುಕದೆ ಅವರೋಕ್ಷುದ ಕೊಂಬುದೇ ಶಿವಾಚಾರ. ಉಂಬಲ್ಲಿ ಉಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವನರಸುವರು. ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವನರಸುವರು ಅವರೆಂತು ಭಕ್ತರಂಬೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಸದಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡರೂ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಪ್ರಸಾದನೆಂದು ಅರಿಯುವುದೇ ಶಿವಾಚಾರ. ಶಿವಾಚಾರವೆಂಬುದೊಂದುಲ್ಯಬ್ಧಾಯ ಕತ್ತಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತೆ ಶಿವಾಚಾರದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮೌಲ್ಯ.

ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುಬೇಕು. ‘ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಶಿವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರಲ್ಲರೂ ಶರಣರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪದವರು. ಅವರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ನಡೆದು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರೇ ಶಿವಾಚಾರಿಗಳು. ಅವರೇ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಶಿವಸ್ವರೂಪರು.’ ‘ಗುರು ಮಾರ್ಗಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಶಿವ ಲಾಂಭನಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿವರಸಿ ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದೇ ಶಿವಾಚಾರವೆಂಬೆಂಯ್ಯ’ ಶಿವಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚನ್ನಬಿಸವಣ್ಣವರ ಈ ವಾಕ್ಯ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ‘ಸರ್ವಂ ಲಿಂಗಮಯಂ ಜಗತ್’ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೋಧಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುವುದೇ ಶಿವಾಚಾರ.

ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಳಗಳ ನಿಲ್ಲುವು ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಲಿಂಗಾಚಾರ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ವವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದ ಸಾಧಕನ ವಿಕಸಿತ ಜೀವನ ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಾಚಾರ ಸಮೃಳಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಾಚಾರಿಯಾದವನಿಗೆ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಎರಡೂ ಶಿವಸ್ವರೂಪಗಳಿನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿವಾಚಾರದ ಮುಂದಿನ ಹಂತ ಗಣಾಚಾರ. ಗಣಾಚಾರವೆಂದರೆ ‘ಶಿವಾಚಾರದ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳಿದಿದ್ದು’ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ‘ಅಪ್ಪಾವರಣಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂದೆ ಕುಂದುಗಳು ಬಂದರೆ ಗಣಸಮಾಹರ್ಮೋಡಗೂಡಿ ಆ ಸ್ಥಳವ ತ್ಯಜಿಸುವುದೇ ಗಣಾಚಾರ’. ನೀತಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನಾದವನಿಗೆ ಜೀವನಶೈಧ, ತಾಂತ್ರಿಕಸಿದ್ಧಿಗಳು ಸಾಧನೆಗೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು.

ವಿಕದೇವೋಪಾಸನೆ ಏಕ ನಿಷ್ಠೆ – ಇವು ಗಣಾಚಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಹೆಚ್ಚೆಗಳು. ಗಣಾಚಾರವೆಂಬುದು ಶೈವಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆಂಬ ಸತ್ಯ, ನಿಷ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖಿವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠುರಿ, ದಾಢ್ಯಾಪರನಲ್ಲ^१
ಲೋಕವಿರೋಧಿ ಶರಣನಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲ^२
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ರಾಜತೇಜದಲ್ಲಿಪ್ಪನಾಗಿ

ಎಂಬುದು ಬಸವಣಿನವರ ದೃಢ ನಿಲ್ಲುವು. ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಹಿತಸಾಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ಯೇಗೊಳ್ಳುವ ಶಿವಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗಣಾಚಾರಗಳೇ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಎದುರಾಗುವ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಗಣಚಾರಿಯು ದಿಂಬಿತನದಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾದರೆ, ವಿಫಲನಾದರೆ ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೇ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಿಂತ ಧರ್ಮವಿರೋಧಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶರಣರ ಕ್ಷಾಂಕಗಳನ್ನು ಕೋಪ, ತಾಪಗಳು ತಾಮಸಿಕ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದುವಲ್ಲ. ಅವು ಅನೀತಿ, ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಸರ್ವರ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ಅನುಕಂಪದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಿನಿಸುತ್ತದೆ.

ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಅಹಂಕಾರನಿರಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಪ್ರಾರಂಬಿಕ ಹಂತ. ಬಸವಣಿನವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ‘ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲ ಎನಗಿಂತ ಕಿರಿಯರಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ವಿನೀತ ಮನೋಭಾವ ಭೃತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲು. ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೇರಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯಸ್ಥಳದ ನಿಲುವಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಈ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ದೂಡಕನವನೊಬ್ಬ ದೇಶವ ಕೊಟ್ಟೆ
ಆಸೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಹೊರೆಯಲಿರಬೇದ
ಮಾದಾರ ಶಿವಭಕ್ತನಾದದೆ
ಅತನ ಹೊರೆಯಲು ಭೃತ್ಯನಾಗಿಪ್ಪಿದು ಕರಲೇಸಯ್ಯಾ
ಶೊತ್ತಾಗಿಪ್ಪಿದು ಕರಲೇಸಯ್ಯಾ
ಕಾಡಸೊಪ್ಪಿ ತಂದು ಓಡಿನಲ್ಲಿ ಹುರಿದಿಟ್ಟು
ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಿದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ

ಬಸವಣನವರ ಈ ವಚನ ‘ಅಹಂ’ ಅಳಿದು ‘ಸೋಹಂ’ ತಲೆದೋರಿದಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ‘ಸೋಹಂ’ ಎಂಬುದು ಅಹಂಕಾರದ ಮುಖಿವಾಗಿ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಬಾರದು. ಶರಣರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಕೈಗೊಂಡರು. ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜದ ಯೋಗಕ್ಕೇಮ ಸಾಧನೆಗೆ ದಾಸೋಹ ಭಾವದಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯವಬ್ಧಧರಾದರು.

ದಾಸೋಹಂ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ದಾಸ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದರ್ಥ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂದರೆ ‘ಸೋಹಂ’ (ಸಃ ಅಹಂ) ಎಂದರೆ ‘ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದರ್ಥ. ‘ದಾಸೋಹಂ’, ‘ಸೋಹಂ’ ಎಂಬುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳು. ಸೋಹಂ ಎಂದರೆ ನಾನು ಅವನೇ, ಎಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅನುಭವದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ. ದಾಸೋಹಂ ಎಂದರೆ ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಸನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರ್ಥ. ದಾಸೋಹ ಮತ್ತು ಸೋಹಂ ಇವು ಒಬ್ಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನ ಅನುಭವ ಬೆಳೆವಳಿಗೆಯ ವಿವಿಧ ಸೂಚಕಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಕೇತಗಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನಾದವನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಸ, ಸೇವಕ ಎಂಬ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿಯಾಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ತಾನು ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಸ, ಸೇವಕ ಎಂಬ ಅನುಭವದಿಂದ, ಎಂದರೆ ನಾನೇ ಬೇರೆ, ಭಗವಂತನೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಅನುಭವದಿಂದ, ಭಿನ್ನವಾದ ವಲಯದ ಪರಿಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಒಳಗೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ, ಕ್ರಮೇಣ ಅವನೇ ನಾನು, ನಾನೂ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಅಭಿನ್ನ ಎಂಬ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.⁷

ತಾವು ನಂಬಿದ ತತ್ತ್ವಕಾಗಿ, ಅದರ ಸಾಧನೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಿನ ನಿಷ್ಪೇಯೇ ಭೃತ್ಯಾಚಾರದ ಒಳತಿರುಳು. ಈ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಶರಣರಿಗೆ

ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಷ್ಟೇ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು. ಅವರು ಈ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಭೃತ್ಯಾಚಾರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡರು. ಲೇಖನ ವಿಸ್ತಾರದ ಅರಿವಿನಿಂದ ಷಟ್‌ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಭಕ್ತಿ ಮಹೇಶ್ವರ, ಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಶರಣ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಳಗಳನ್ನು, ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಾದ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ದಾಸೋಹ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಘ್ನಾತಿ, ರುದ್ರಾಂಶಿ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಕಾರ್ಯಕ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹ ಇವರಡೂ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಅಲ್ಯುಮೊಲ್ಯು ಹೊಡುಗೆಗಳು. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಖಾರಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನೀಡಿದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಹೊಡುಗೆ ಎಂದರೆ ಕಾರ್ಯಕ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆಯೂ ಕಾರ್ಯಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇತ್ತಾದರೂ, ಅದು ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಬಸವಾದಿ ಶರಣರಿಂದ. ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಮೇ ವಿಸ್ತಯದಿಂದ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಶರಣರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ಕಾರ್ಯಕ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಪದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಸಂಪತ್ತು ನಮಗೆ ಬೇರಾವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ವಾಮನನಂತಿದ್ದರೂ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅಂತ್ಯೇಸಿದಂತೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಅವುಗಳ ವಿರಾಟ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಸವಾದಿ ಶರಣರು ರೂಪಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದ ಕಾರ್ಯಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲು-ಕೀಳು, ಉಚ್ಚ-ನೀಚ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಾಡಿದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಅದು ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ ಕೇಳಾಗಿರಲಿ, ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕಾಣುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ದಾರ್ಶನಿಕತೆ ಅದು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿದು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಶರಣರು ಕಾರ್ಯಕ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಮೂಲಕ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ ತತ್ತ್ವಧಾರಿತ ಸಮಾಜವೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಮಾನವೀಯ ಗೌರವ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಸಮಾಜ. ಈ ತತ್ತ್ವದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧೋರಣೆಗಳು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸರಳತೆ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಬಳೀಕೆ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಯಿತವಾಗಿ ಸಂವಹನಗೊಂಡವು. ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಮೇಲ್ಮೆಗಢವರ ಶೋಷಣೆ, ತುಳಿತಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ತಮ್ಮ ದ್ವಾನಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮರೆತಿದ್ದ ಮಾದರು, ದೋಹಾರರು, ಮಡಿವಾಳರು, ಅಂಬಿಗರು, ದಕ್ಕೆಯವರು ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತಾರು

ದಲಿತ ಗುಂಪಿನ ಜನ ಜಾಗೃತರಾದರು. ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟರು. ಇತರರಂತೆ ಆತ್ಮಗೌರವದಿಂದ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು ತಮಗೂ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮಪ್ರಸ್ತುತಿ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವಶರಣರ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಯಾಶೀಲ ಹೆಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಯಕ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ತಾಟಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ವಂದನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಯಿತು.

‘ಕಾಯಕ’ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಉದ್ದೋಜ ಎಂದಷ್ಟೇ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಉದ್ದೋಜವನ್ನು ಕೈಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಶ್ಯಕ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ದುಡಿಮುಂಯನ್ನು ಕುಳಿತು ತಿನ್ನುವ ಹಕ್ಕು ನಮಗಿಲ್ಲ. ದೇಹಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಅನ್ನವನ್ನು ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಯಬೇಕು. ತಾವು ಕೈಗೊಂಡ ವೃತ್ತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿರಬಾರದು. ಸಮಾಜದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಂತಿರಬೇಕು. ಅದರ ಫಲ ತನಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಾಯಕ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಬಸವಾದಿ ಶರಣರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು, ಜೀವನವೂಲ್ಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಯಕ-ದಾಸೋಹ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದವರು ತ್ರಿವಿಧ ದಾಸೋಹಿ ಪರಮಮಾಜ್ಞ ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರು. ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು. ಪರಮಮಾಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಬರೆದರು.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪೋಗಳು

1. ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ, ಶರಣತತ್ವ ಚಿಂತನ, ಸಂ. 2, ಪು. 74, ಪ್ರ: ಅಶ್ವಿಲ ಭಾರತ ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಮೈಸೂರು
2. ಶರಣತತ್ವ ಚಿಂತನ, ಭಾಗ-4, ಲೇಖ: ಜಿ.ಎಸ್. ಸಿದ್ಧಲೀಂಗಯ್ಯ, ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪು. 71, ಪ್ರ: ಅಶ್ವಿಲ ಭಾರತ ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಮೈಸೂರು
3. ಅದೇ, ಪು. 75
4. ಅದೇ, ಪು. 89
5. ಅದೇ, ಪು. 90
6. ಅದೇ, ಪು. 94
7. ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ, ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ಸಂಚಿಕೆ, 2014, ಪು. 52

ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾಯಕತೆ

ಸ.ರಾ. ಸುಳಕೂಡೆ

ಒಬ್ದುಕಿಗೆ ವಿಷಮ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ವರ್ತುಲ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಉದಾತ್ಮ ಧ್ಯೇಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವಾಪಕಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. 'ವಿದ್ಯೆಯೇ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸುವ ಸಂಚೀವನಿ' ಎಂದೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತವರು, ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರು ಎನ್ನವರು, ತಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ, ಅನ್ವರಿಗೂ ಆತಂಕ ತಂದಿರುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ವ್ಯವಹಿತ ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಹಿಂಸೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಳವಳಕಾರಿ ಸಂಗತಿ. ಇದು ಶರಣರು ಹೇಳಿದ ಈ ಸನ್ವಿವೇಶದಂತಿದೆ.

ತಿಳಿದೆ ನಾ, ತಿಳಿದೆ ನಾ ಎಂದು ಹಲಬರು ಹೋದರು

ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ

ತಿಳಿಯೆ ನಾ ತಿಳಿಯೆ ನಾ ಎಂದು ಹಲಬರು ಹೋದರು

ಮರವೆಯಲ್ಲಿ

ತಿಳಿದೆನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯೆನೆಂಬುದು ಜಾನ್ಮದ ಮೈದೊಡಕು

ತಿಳಿಯೆ ಅರಿವು, ಮರೆಯೆ ಮರೆಯೆಂಬುಭರುವ ತಿಳಿದು

ತಿಳಿಯದಂತಿರೆ

ತಿಳಿನೀರ ನಳಿನಾಕ್ಷಣುತೆ ಕಪಿಲಸಿಧ್ವಮಲ್ಲಿಕಾಜುಂ ತಾನೆ.

ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು ವಿನಯವೇ ಆಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಆಶಯದೊಳಗೆ ವಿನಯವೇ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ನಮೋಳಿಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮುದ್ರ, ಮತ್ತು ರಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿರಾಳತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಕಲರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಸವಾಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಆಯಾಮ ಸುಂದರವಾಗಿ, ಸಂತಸ, ಸೌಕರ್ಯ, ಸವಿ, ಸಮಾಧಾನ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಕ್ಕತ್ತೆ, ಅಮಾನುಷತೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕರೋರ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಶರಣರು ನುಡಿದಂತೆ ವಿಪರ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಗಳಿಯೋದಿ ಫಲವೇನು?

ಬೆಕ್ಕು ಬಹುದ ಹೇಳಲರಿಯದು.

ಜಗವೆಲ್ಲವ ಕಾಂಬ ಕನ್ನ
ತನ್ನ ಕೊಂಬ ಕೊಲ್ಲೆಯ ಕಾಣಲರಿಯದು
ಇದರ ಗುಣವ ಬಲ್ಲೆವೆಂಬರು, ತಮ್ಮ ಗುಣವನರಿಯರು
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ

ವಿದ್ಯೆ ಒಂದು ಗಿಳಿಪಾಠವಾಗಿ, ಹಣ ಗಳಿಕೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ, ಮನ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ‘ಅರಿವು’ ಎಂಬುದು ಮೇರೆಯಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕೆಲಸ, ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುರತೆ ಎಂದೂ ಬರಲಾರದು. ಪರರನ್ನ ದೂಷಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಕ್ರೀತಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆ ನಾನು, ನೀನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಡೆದುಹಾಕುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನರಿತು ಬಾಳಲು ಶರಣರು ತಿಳಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯೆಯನರಿಯದವ ಗುದ್ದಾಟಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾದ
ಅವಿದ್ಯೆಯನರಿಯದವ ಪ್ರಪಂಚವ ಒದ್ದುಬಿಟ್ಟ ನೋಡಾ
ಕಫಿಲಸಿದ್ದಮಲ್ಲಿಕಾಜುನಾ

ನಮ್ಮ ನಡಾವಳಿಯೋಜಗೆ ಸರ್ವಹಿತದ್ವಿಷಿ ಮೇಳವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಗಳಿಕೆ, ಬಳಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಮಾನವಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಯೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಅದೆಷ್ಟೇ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದರೂ, ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆದರೂ, ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿಸಲ್ಪದ ಭೂರಂತಿ-ಭಯಗಳನ್ನೆಂದೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಾರದು. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ವಿದ್ಧತ್ವ, ಪ್ರತಿಭೆ ಹಗಲು-ಇರುಳಿನ ಸಹಜ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು.

ಹಗಲ ಇರುಳ ಮಾಡಿ, ಇರುಳ ಹಗಲ ಮಾಡಿ
ಆಚಾರವ ಅನಾಚಾರವ ಮಾಡಿ, ಅನಾಚಾರವ ಆಚಾರ ಮಾಡಿ
ಭಕ್ತನ ಭವಿಯ ಮಾಡಿ, ಭವಿಯ ಭಕ್ತನ ಮಾಡಿ
ನುಡಿವರವರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು, ಗುಹೆಶ್ವರಾ

ಇವತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಎಸಗುತ್ತಿರುವ ಅಪರಾಧಗಳು, ಹಿಂಸಾವೃತ್ತಿಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾಗುತ್ತಲಿವೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಉನ್ನತ ಪರಿಣಾತಿ, ಪದವಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದುಷ್ಪ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ; ಮಾನವೀಯ ಸೌಜನ್ಯ, ಸದಾಚಾರದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಶೋಷಿತರೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಬಲದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನು ಗಿಳಿಪಾಠ ಮಾಡಿ, ಮಹಾನ್ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತಿಬಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸತ್ಯಂಗ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಮನುಕುಲವೇ ನಾಟಿಕೆ ಪಡುವಂಥ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಶರಣರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಚಾರವನ್ನು, ಅನಾಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದು

ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಇಂದು ಜ್ಯೋಲುವಾಸಿಗಳಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಶಂಕಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ದೇವಮಾನವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ವಿದ್ಯೆಯ ಅತಿರೇಕವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ವಚಿಸಿ ಅನುಭವಿಯಾಗದವ ಹಿಶಾಚಿಯಿಯಾ,
ವಚಿಸಿ ಅನುಭವಿಯಾದವ ಪಂಡಿತನಯಯಾ,
ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ಅಭಾಸಿಕನ ಕೈವಶ;
ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ವಶ.
ವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆಯನಿರಿತ ಜಗದ್ದೇಶನಾಗಬಲ್ಲದೆ,
ಮಹಾಪಂಡಿತ ನೋಡಾ ಕಷಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನಾ

ವಿದ್ಯೆಯ ಬಲದಿಂದ ವಿಧಾಯಕ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಕಾಲ ನಡೆದಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಂಥಾನುಕರಣ, ಮೂಳನಂಬಿಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಭವ, ಆರಾಧನೆ, ಅಹಂಕಾರ, ಮದ, ಮಸ್ತರಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕುವುದು ಅವಿವೇಕವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬುದು ವಿಧಾಯಕತೆ, ರಚನಾತ್ಮಕತೆ, ಸುಸೂತ್ರತೆ, ಸದುವಿನಯ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಅಕ್ಷರ, ಅರಿವು, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನಿರಸನೆಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲಿಡೆ ಸುಧಾರಣೆ, ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವ ದೊಡ್ಡ, ದೊಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ತಪ್ಪಿದಾರಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರಿವನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯು ಕೊಡಿರುವುದು ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆ, ವಿದ್ಯಾತ್ಮ, ಪರಿಣಾತಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಪಂಗನಾಮು ಹಾಕಲು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅನ್ಯರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುವುದಾಗಬಾರದು. ವಿದ್ಯೆಯು ದರ್ಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು. “ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ, ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯಗಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಪಕ್ಷ ಅಂದಾಜು ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅಮೇರಿಕದ ಕಾದಂಬರಿಗಾರ್ತಿ ಹಾವರ್‌ಲೀ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರ, ಕೇರಿ, ಸಂಪತ್ತು, ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು, ಪ್ರಭಾವ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಫಲಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಫಲಗಳು ಅಸತ್ಯ, ಅನಾಚಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದರೆ ಅನಾಮುತ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆದೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವುದು ಅಪಕ್ಷತೆಯ ಸೂಚಕವೇ ಸರಿ. ವಿದ್ಯೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕಣಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಸ್ವಂಗಿಗಳಾಗಬೇಕು.

ದರ್ಶಕ, ದಿಮಾಗಿನ ದುರಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದಲೂ ದೂರವಿರಬೇಕು.

ಅರಿಯದವರೊಡನೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದದೆ
ಕಲ್ಲು ಹೊಯ್ದು ಕಿಡಿಯ ಕೊಂಬಂತೆ
ಬಲ್ಲವರೊಡನೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದದೆ
ಮೋಸರ ಹೊಸೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಹೊಂಬಂತೆ
ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದದೆ
ಕಪ್ಪರದ ಗಿರಿಯನುರಿ ಕೊಂಬಂತೆ

ವಿದ್ಯೆಯು ನಮಗೆ ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ ಸಹನೆ, ಸಂಯಮ, ಸುಶೀಲತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯಂಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅನೇಕ ಪರೋಪಕಾರ, ವಿಧಾಯಕ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಗತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕೋಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸುಶೀಲನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೂಲತಿಕ್ಷೇಣ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಇನ್ನಿತರ ಬೇಡದ ಅಂಶಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸುಶೀಲಿತರಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯವರೀತ್ಯಗಳು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ವ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ. ವಿದ್ಯೆಯು ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆ ಬದುಕನ್ನೇ ಅಲ್ಲೋಲ-ಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಘಾತುಕವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಆವ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿತಡೇನು?
ಸಾವ ವಿದ್ಯೆ ಬೆನ್ನು ಬಿಡದು.
ಅಶನವ ಹೊರದಡೇನು, ವ್ಯಾಸನವ ಮರದಡೇನು?
ಉಸುರ ಹಿಡಿದಡೇನು, ಬಸುರ ಕಟ್ಟಿದಡೇನು?
ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನದೇವಯ್ಯಾ
ನೆಲ ತಳವಾರನಾದಡ ಕಳ್ಳನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಹನು?

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಂಗಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿಪ್ಪ ಪ್ರಚಲಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಜೊತೆಗೆ, ನೆಲಮೇ ತಳವಾರನಾದಡ ಕಳ್ಳನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾನು ಎಂಬ ಧೈರ್ಯವೂ ಮುಂಚೊಣಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತುಂಬಿವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸಾಪಿರಾರು ವರ್ಣಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲದಿಂದ ಮಾನವನ ಬದುಕನ್ನು ಸುಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿದ ತಾಗ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನವನ್ನು ವ್ಯಾಧರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿದ್ಯೆ-ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮರುಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರ, ಕೇತ್ತಿ, ಸಂಪತ್ತು, ಭೋಗ,

ವಿಲಾಸ. ವ್ಯಾಸನಗಳಾಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೇಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುವ ವಿವೇಕವನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಪಸರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಶರಣರು ಬದುಕಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ರ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ವಿವೇಕದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ, ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯ ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಬಳಸುವ, ಸತ್ಯಿಯಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿಸಿ, ಅನುಭಾವದ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಜಿಂದ್ಲ್ಯಾ. ಅವರು ಬದುಕಿನ ವಿದ್ಯೇಯನ್ನೇ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೂ ಲೇಸನ್ನೇ ತರುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾದರು. ಅವರು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ ವಿಧಾಯಕತೆಯ ಮೇರುಪರವರ್ತವೇ ಆಗಿದೆ.

ತ್ರೀಯಾಮಧನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಂದುದೆ ಇಷ್ಟುವಿನೊಳಗಳ ಮಧುರ?

ತ್ರೀಯಾಮಧನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಂದುದೆ ತಿಲದೊಳಗಳ ತೈಲ?

ತ್ರೀಯಾಮಧನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಂದುದೆ ಶೀರದೊಳಗಳ ತುಪ್ಪ?

ತ್ರೀಯಾಮಧನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಂದುದೆ ಕಾಷ್ಟದೊಳಗಳ ಅಗ್ನಿ?

ಇದು ಕಾರಣ, ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ತನ್ನೊಳಗಿಂದ ನೆನ್ನೊಳಗಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಂದಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾಗಿದೆ.

ಇದ್ದೆಯು ಸರಳತೆ, ಸಹಜತೆಯ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದು ಸರಳೀಕೃತ ಗೊಳಿಸುವ ದಿಟ್ಟತನವಾಗಿ ಸದಾ ತ್ರೀಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ವಿದ್ಯೇಯ ಸೊಬಗು, ಸೌಂದರ್ಯ, ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ, ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯ ಸ್ವೇಪ್ಯಾತ್ಮಕ, ಕೈತುಂಬ ಲಾಭ ಭೋಗಗಳಿಲ್ಲವೂ ವಿದ್ಯೇಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕತನವೇ ಅಟ್ಟಹಾಸಗ್ರೇಯವಂತಾದರೆ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಮಾರಿಯನ್ನು ಮನಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೇಯಿಂದ ಮಾನವಕುಲವು ರಕ್ಷಿತವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಅಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಸರ ನಿರ್ಮಾಣವೇ ವಿಧಾಯಕವಾದ ವಿನಯೀಲತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ವಿದ್ಯೆ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯವಂತಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಿದೆ.

ಇಂದು ವಿದ್ಯೇಯಿಂದ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯತೆ ಲಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ ಪಲ್ಲಟಗೊಂಡಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು, ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಗಳಿಸುವುದು, ಬಳಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಇಂದು ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾರ್ಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ವಿದ್ಯೇಯ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅದಮ್ಮೇ ಹೇಯಕೃತ್ಯಗಳು ಇಂದು ಜರುಗುತ್ತಿಲಿವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಸಮಾಜ ಫಾಲುಕ ಕೆಲಸಗಳು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ವಿದ್ಯಂಸಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಿದ್ಯೇಯು ಸತ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಲಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಕಾಳಜಿ ಅತ್ಯಂತ ಚುರುಕಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಧಾಯಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶರಣರು ಬಳಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯ ಪಥ ವಿಧಾಯಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತೆಂಬುದು ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ.

ಸರ್ವವೂ ಶಿವನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವವೆಂದರೆ
ಉದ್ಭವಿಸುವವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನೇ?
ಸಕಲ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವನೊಕ್ಕಲಿಗನೆಂದರೆ
ಆ ಬೆಳೆ ತಾನೊಕ್ಕಲಿಗನೇ?
ಮುಡಕೆಯ ಕುಂಬಾರ ಮಾಡುವನೆಂದರೆ
ಆ ಮುಡಕೆ ತಾ ಕುಂಬಾರನೇ?
ಕಬ್ಬಿನವ ಕಮ್ಮಾರ ಮಾಡುವನೆಂದರೆ
ಆ ಕಬ್ಬಿನ ತಾ ಕಮ್ಮಾರನೇ?
ಆ ಪರಿಯಲೀ ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನ ಸಚರಾಚರವನು ಮಾಡುವನೆಂದರೆ,
ಆ ಸಚರಾಚರವು ಶಿವನೇ?
ಅಹಂಗಾದರೆ ಅಷ್ಟಾದಶವರ್ಣವೇಕಾದವು?
ಚೌರಾಸಿ ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳೇಕಾದವು?
ಸುಖ-ದುಃಖ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಂಗಳೇಕಾದವು?
ಉತ್ತಮ-ಮಧ್ಯಮ-ಕನಿಷ್ಠಂಗಳೇಕಾದವು?
ಪುಣಿ-ಪಾಪ, ಭವಿ-ಭಕ್ತಿರೆಂದೇಕಾದವು?
ಇದುಕಾರಣ ಸದಾಚಾರ ಸದ್ಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಿಪೂತನೆ ಶಿವ.
ಅಂತಲ್ಲದೆ ಸರ್ವವೂ ಶಿವನೆಂದರೆ
ಅಫೋರ ನರಕ ಕೂಡಲಚೇನ್ನಸಂಗಯ್ಯಾ.

- ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ

ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನವೂಲಿಕೆ

ತುರುವನೂರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನ

ಡಾ. ಎಸ್.ಜಿ. ರಾಮದಾಸ ರೆಡ್ಡಿ

ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕಸಬಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತುರುವನೂರು ಗ್ರಾಮವು ಪ್ರಾಗ್ಯತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನವನ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೋಬಳಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ತುರುವನೂರು ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಇದು ಜಿಲ್ಲೆ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಚಿತ್ರದುಗ್ರದಿಂದ 22 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಇದು ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯಾಗಿದ್ದು ಸುತ್ತಲಿನ ಏಳಿಂಟು ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಿತ್ಯವ್ಯವಹಾರದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಪ್ರಧಾನವಾದ ಉರಾದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಜೈದ್ಯೋಗಿಕ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ತುರುವನೂರು ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ, ಕನಾಟಿಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಿಂಚಿತ್ ಹತ್ತಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖಿ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದರ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯ ಆಳಿತ್ತರದ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ದೇಗುಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ 1.10.1968 ರಂದು ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರಿಗೆ ಮಾಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಈಸೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ತುರುವನೂರಿನ ಅರಣ್ಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವು ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ.

ತುರುವನೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ತುರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದನ ಅಥವಾ ಪಶು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ದನ ಅಥವಾ ತುರುಗಳನ್ನು ಹೋಂದಿದವನ ಅಥವಾ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದವನ ಉರು. ಈ ತುರುಗಳ ರಕ್ಷಕನೇ ಇಲ್ಲಿನ ತುರುವಪ್ಪ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾದ ತುರುವಪ್ಪನ ಗುಡಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ತುರುವಪ್ಪ ಇರುವ ಉರು, ತುರುವನ ಉರು, ಮುಂದೆ ತುರುವನೂರು ಆಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಇದೇ ಪರಿಸರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೆಟ್ಟವಾದ ಗೋಸರಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಗೋಸರಪ್ಪ ಅರ್ಥವೂ ಗೋವಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವವ, ಪಾಲಿಸುವವ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗೋಸ ಎಂದರೆ ದನ ಅಥವಾ ತುರು ಎಂದರ್ಥ. ಪಶುಪಾಲನೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದ್ದ ಅದೇ ಗೋಸರಪ್ಪ ಈ ಭಾಗದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದ್ವೇವತ್ವ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಗೋಸರಪ್ಪ ಎಂಬುದು ಪಶುಪಾಲನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹೆಸರೆಂಬುದು ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಗ್ರಾಮದ ಈಶಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 3,000 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಮಾನದ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಯುಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನೇಕ ಕಲ್ಲುವೃತ್ತ ಮಾದರಿಯ ಶಿಲಾಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮೋರೇರಕಲ್ಲು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೂದಿದಿಬ್ಬಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಪರಿಸರವು ನವಶಿಲಾಯುಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಶುಪಾಲಕ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಮುಖ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ‘ತುರುವನೂರು’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಾಮವು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾನವನ ಪ್ರಮುಖ ಜಟಿವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಶಾತವಾಹನ ಮಹಾರಾಧಿಗಳ ಕಾಲದ ನಾಣ್ಯ, ನಂತರದ ಕಾಲದ ದೇವಾಲಯ, ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಕೋಟಿಕೋತ್ತಲ ಮೊದಲಾದ ಅವಶೇಷಗಳಿವೆ. ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏರಡು ಮಾಸ್ತಿಕಲ್ಲುಗಳಿವೆ.

ಉತ್ತಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಈಚಲುಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಪಾನನಿರೋಧ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆರಂಭಿಸಿದ ಹೆಗ್ಲಿಕೆಯೂ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕಿಂತೆ.

18.9.1939 ಈ ಗ್ರಾಮದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ದಿನ. ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಈಸೂರು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತುರುವನೂರಿನ ‘ಅರಣ್ಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ’ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ತುರುವನೂರಿನಲ್ಲಿ ಚರಕ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಚರಕದಿಂದ ನೂಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಬದನವಾಳಿನ ಶಾದಿ ಕೇಂದ್ರವಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಅರಳೆಯಿಂದ ನೂಲು ತೆಗೆದು ಹಂಜಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ನೂತ ನೂಲಿನ ಲಡಿಗಳಿಂದ ಬಾದಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೇಯುವ ಮಗ್ಗಗಳಿದ್ದವು. ಉರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮದವರು ಈ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ

ಮನೆಯ ವಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಂಬಳಿಗಳೂ ಸಹ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದವು.

ಗವಿಗಂಗಾಧರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯ. ಗವಿಗಂಗಾಧರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಗಭರ್ಗೃಹ, ಅರ್ಥಮಂಟಪ ಮತ್ತು ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರ್ಳಳಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಪ್ಪಡಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ದೇವಾಲಯ. ಗಭರ್ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಡಿ ಎತ್ತರ, ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ಎರಡು ಅಡಿ ಅಗಲದ ಕಮ್ಮತೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮುಂದೆ ನಂದಿಯ ಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ಇದು ಮೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಹಾಗೂ ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ. ನಂದಿಯನ್ನು ಗಂಟೆಸರ, ದಂಡೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವರು. ಅರ್ಥಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ಮತ್ತು ನಾಗಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ದೇಗುಲದ ಕಂಬಗಳು ಚಪ್ಪಟೆಯ ಬಂಡಗಲ್ಲುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ದೇವಾಲಯವು ಹಾಯ್ದುಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವರ ಶೋಟದಲ್ಲಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಶ್ರೀತ. ಸು.17-18ನೇ ಶತಮಾನದ್ವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಹಬ್ಬ, ಜಾತ್ರೆ, ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಗಾಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಇದೆ.

ಕಲ್ಲೇಶ್ವರಸ್ಥಾಪಿಯ ದೇವಾಲಯ

ಉಂಟಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯವು ಕಲ್ಲೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸು. 10-11ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅವಧಿಯದ್ವಾಗಿರಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದು ಜೀಜೋಽದ್ವಾರಗೊಂಡಿದೆ. ಗಭರ್ಗುಡಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಸಭಾಮಂಟಪ ಹಾಗೂ 15 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ದೀಪಸ್ತಂಭವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗಭರ್ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ನಯಗಾರಿಕೆಯ ಕಮ್ಮತೀಲೆಯ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದೆ. ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎತ್ತರಾಗಿ ನಂದಿ ಇದೆ. ಗಭರ್ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲುವಾಡಕ್ಕೆ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ತಗಡು ಹೊದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು, ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ, ಗಣೇಶರ ಉಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸುಂದರ ಕಂಬಗಳಿವೆ. ಗಭರ್ಗೃಹದ ಮೇಲೆ ದ್ವಾವಿಡಶೈಲಿಯ ಶಿವಿರವಿದೆ.

ರಘೋತ್ಸವ

ಜಿತ್ತುದುಗ್ರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ರಘೋತ್ಸವವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಂಪೆಯ ಹಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನದಂದು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ

ಶ್ರಾವಣಮಾಸದ ಕಡೆಯ ಸೋಮವಾರದಂದು ಈ ದೇಗುಲದಿಂದ ಎಡೆಯಿನ್ನು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೀ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೇಶ್ವರ (ಗೋಸರೆಪ್ಪು) ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಪರಿಪಾಟ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಮೂರಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಂಗಮರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮಗಳು, ನೆರೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಆಂಥ್ರಪ್ರದೇಶದ ಭಕ್ತರು ಬಂದು, ರಥೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪಾಲೋಂಡು ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ರಾಮಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಉರ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 8-9ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಿರಬಹುದು. ಶಿಧಿಲವಾಗಿದ್ದ ದೇವಾಲಯ ಇಡೀಗ ಜೀಣೋಂದಾಧಿರಗೊಂಡಿದೆ. ಗಭ್ರಗೃಹ ಮತ್ತು ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಿರುವ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಮೂರು ಅಡಿ ಅಗಲ ಇರುವ ಶಿವಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಚಿನ ಕಾಲದ್ದು, ಅಂದರೆ 6-7ನೆಯ ಶತಮಾನದ್ದು. ಅದರ ಮುಂದಿರುವ ನಂದಿಯ ಶಿಲ್ಪ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ದ್ವಾರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಂದರವಾದ ಕಂಬಗಳಿವೆ.

ರಾಮಲಿಂಗದೇವರ ಗಭ್ರಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲವಾಡವು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ನೋಳಂಬರ ಕಾಲದ ಶಿಲಾಶಾಸನಪೋಂದು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ಶಿಧಿಲವಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ವಿವರಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಸ್ಥಳೀಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿರಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅವಧಾತ ಅರಳಿಗನೂರು ಬಸಪ್ಪ ತಾತನವರ ಪ್ರತಿಮೆಯಿರುವ ಗುಡಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ.

ಮೈಲಾರಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ಈ ದೇವಾಲಯವು ಗ್ರಾಮದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು 17-18ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಗಭ್ರಗೃಹ ಮತ್ತು ತೆರೆದ ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ಯಾರವ ಮತ್ತು ಭ್ಯಾರವಿಯರ ಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಭ್ಯಾರವ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಕ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶೂಲ, ಡಮರುಗ, ಖಿಜ್ಗಿ, ಪಾನಬಟ್ಟಲುಗಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ಭ್ಯಾರವಿಯ ಶಿಲ್ಪವೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮೈಲಾರಲಿಂಗೇಶ್ವರನೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಬ್ಬಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ವಿಜಯನಗರೋತ್ತರ ನಾಯಕರ ಕಾಲದ್ದಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ

ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡಫಟ್ಟು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು 17-18ನೇಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ; ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಕಾಲದ್ವ್ಯಾ. ಗಭ್ರಗುಡಿ, ಅಂತರಾಳ, ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಿವೆ. 5 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಆಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಕಂಬಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಟಿ ಬೋದಿಗಳಿಗೆ, ಅನೇಕ ಉಬ್ಬಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಬಾಗಿಲುವಾಡಗಳಿಗೆ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ತಗಡನ್ನು ಹೊದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಉಬ್ಬಿಲ್ಪಗಳು, ಹೊಬಳ್ಳಿ, ದ್ವಾರಪಾಲಕರು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಣೇಶ ಮುಂತಾದ ರಚನೆಗಳಿವೆ. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ 8 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ದೀಪಸ್ತಂಭ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಆಂಜನೇಯನ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ, ದಾಸಯ್ಯನ ಪವಾಡಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಬಂದು ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತುರುವಪ್ಪನ ಗುಡಿ

ಗ್ರಾಮದ ಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 17-18ನೇಯ ಶತಮಾನದ ದೇವಾಲಯ. ಚಿಕ್ಕ ಗಭ್ರಗೃಹ ಮತ್ತು ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು (ಬಹುಶಃ ಶಿಲಾಯುಗದವು) ಇಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತುರುವಪ್ಪನೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಮಾದರಿಯ ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣ ಗಾರೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದು ಗೊಲ್ಲ ಸಮುದಾಯದವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರಮ್ಮನ ದೇವಾಲಯ

ಗ್ರಾಮದ ಮುಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಬಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಈ ನಿರ್ಮಿತಿ 19-20ನೇಯ ಶತಮಾನದ್ದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಒಳಗಡೆ ಗಭ್ರಗೃಹ, ಸಭಾಮಂಟಪವಿದೆ. ಗಭ್ರಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಸಿಂಹವಾಹನೆಯಾಗಿರುವ ಮರದ ಮಾರಮ್ಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇವಿಯ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಷೇಗಳಲ್ಲಿ ಡವರು, ಚಾಮರ, ವಿಢ್ಳ ಮತ್ತು ಪಾನಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್ಮೆ ವಿಜ್ಞಾಂಭಣೆಯಿಂದ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉದಿ ತುಂಬುವುದು, ಚರಗ ಚೆಲ್ಲುವುದು, ಗಾವು ಸಿಗಿಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಆಚರಣೆಗಳಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅರಣ್ಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಜನ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೊರಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಗ್ರಾಮವು ಶಿಲಾಯುಗದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಜನವಸತಿಯ ಭೂಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಕನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಬೇಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ವಾತಾವರಿಹಂರ

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿರಕ್ತಪತ್ರ

ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮ ಯಶಸ್ವಿನ ಮೈಲಿಗಲ್ಲು

ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಕರಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇದರಾಬಾದ್ ಯುವಾಸೌಪಿ ಇಂಡಿಯಾದ ಸೈಟ್ ಆಪರೇಶನ್‌ನ ಹಿರಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಗಿರೀಶ್ ಕಪೂರ್‌ರವರು ಜುಲೈ 1ರಂದು ಪರಮಪೊಜ್ಯ ಜಗದ್ವರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೈಸೂರು ಜೆವಾಸ್‌ಎಸ್ ಫಾರ್ಮಸಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಪದವೀಧರರ ಸಮವರ್ತನ ಪದವಿ ಪ್ರದಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಫೇರನ್ಸೆ ಗಳಿಸಿದ ಯಶಸ್ವಿ ಬಹಳ ದಿನ ಉಳಿಯವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕರಿಣ ಅಡ್ಡಯನ ಅಗತ್ಯ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಗುರಿ ನಿವಿರವಾಗಿರಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸ್ತೋಯ್‌ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೈಷಧ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪ್ರಪಂಚ. ಇದರ ಮಹತ್ವ ಅರಿತು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಜೈವಧಿಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಮಿಶ್ರಣ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವುಗಳು ಅಂತಿಮ ವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿತಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ಹೊಂದಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕೌಶಲ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೈಷಧ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಫಲಿತಾಂಶ ಆಧಾರಿತವಾದ ವಲಯ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ತರಬೇತಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಒಟ್ಟು 267 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪದವಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೈಷಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸನ್ನಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ಜೆವಾಸ್‌ಎಸ್ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸಿ.ಜಿ. ಬೆಟ್ಟಮಾರ್ಪತ, ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಎಚ್. ಬಸವನಗೌಡಪ್ಪ, ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಡಾ. ಬಿ. ಮಂಜುನಾಥ ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು. ಡಾ. ಟಿ.ಎಂ. ಪ್ರಮೋದ್‌ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಡಾ. ಆರ್. ಸುಧೀಂದ್ರ ಭಟ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಬೀಧಿ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಕು. ಜ್ಯೋತಿಸ್ ಮತ್ತು ಕು. ಜ್ಯುವೇಲ್ ಪ್ರಾಧಿಸಿದರು. ಡಾ. ಜಿ.ಮಿ. ಪೂರ್ಜಾರ್ ವಂದಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜುಂಥರು ವಿಧ್ಯತ್ವನ ಗಣೆ

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜುಂಥರು ವಿಧ್ಯತ್ವನ ಗಣೆಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಜುಲ್ಯೆ 4ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸೋನಲೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮರತದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಶತೀಂಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ 9ನೇ ಪೀಠಾರೋಹಣ ವಾಷಿಂಖೋತ್ಪವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀಂಥ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ 10ನೇ ವಾಷಿಂಖೋತ್ಪವ ಸಮಾರಂಭದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಶತೀಂಥರನ್ನು ಪರಿಗಳಿಸಬಿಮದು. ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜುಂಥರು ಉತ್ತರಷ್ಟ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾಲದ ಕನಾಂಟಿಕ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ತೀಂಥರ ಬಗ್ಗೆ ಉನ್ನತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಶತೀಂಥರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ತಿರುಪ್ಪತಿ ವಿವಿಜಲ್ಲಿ ಕಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶ್ರೀಮರತದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವ ಮರುಕಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಿವೃತ್ತ ಐವಾಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಯರಾಜ್‌ರವರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮರತ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜತೀಂಥರ ಕಾಲದ ವೈಭವ ಮರುಕಳಿಸಲು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಶತೀಂಥರ ಕಾರ್ಯ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಎಂದರು.

ದಿಆರ್‌ಡಿಟಿ ನಿವೃತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದ್ ರಾಮರಾವ್‌ರವರು ಯಿವ ಸಮೂಹದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ವಿಕಸಿತ ಭಾರತ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಗುರುಕುಲದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಪ್ರಾವಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯ ಸ್ವರ್ತ ಇತ್ತು. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದೊಂದಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿಯೂ ಶೈಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಡಾ. ಆನಂದತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯ ನಾಗಸಂಪಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಚಾರ್ಯ ಅಭಿನಂದನಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಡಿಸಿಎಕ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾದ ವೈವಸ್ತಾಪಕೆ ನಿದೇಶಕರಾದ ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್, ಅಲ್ಲಾ ವಿನ್ಯಾಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಹರಿಪ್ರಸಾದ್‌ರವರು ಉಪಸಿತರಿದ್ದರು. ಎಡೆಯೂರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ತಾತ್ತ್ವಿಕ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು ಎಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಜುಲ್ಯೆ 6ರಂದು ಮೈಸೂರು

ಜೀ.ಲಿ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನ ನಿರ್ಮಾಣ ಶಿಲಾನಾಮ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಷಾಧ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಣಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಶಾಖಾನೀಯ. ಮಣಿದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪುಭದಿನಗಳು. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ದೇಶದ ಹಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿದೆವರು. ಕಗ್ಗರೆಯಲ್ಲಿ ಪವಾಡ ತೋರಿ, ಯಡಿಯಾರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಬಿಜಪಿ ರಾಜ್ಯ ಘಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವೈ. ವಿಜಯೇಂದ್ರರವರು ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯಾರಪನವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ವೇಶನವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಯಡಿಯಾರ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಶಿಲಾನಾಮ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಏರ್ಲೈವ-ಲಿಂಗಾಯತ ದೊಡ್ಡ ಪರಂಪರೆ ಇರುವ ಸಮುದಾಯ. ಆಲದ ಮರದಂತೆ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನರಭು ಹಾಗೂ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರು.

ಶಾಸಕರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಟಿ. ದೇವೇಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಗಣೇಶ್‌ಪ್ರಸಾದ್, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹರೀಶ್‌ಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀವತ್ಸ, ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎನ್. ಮಂಜೇಗೌಡ, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ತೋಂಡಾಯ್, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಾಲರಾಜು, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಕೆ. ಸೋಮಶೇವರ್, ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಸ್. ನಿರಂಜನ್‌ಕುಮಾರ್, ಶ್ರೀ ಎಲ್. ನಾಗೇಂದ್ರ, ಟಿಸ್ಟ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇವಿರ ಶೆಟ್ಟೆ ಉಪಸ್ಥಿತಿರದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘದವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಸಿ. ಅಶೋಕ್ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕಾಂತರಾಜು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಪ್ರದೀಪ್‌ಕುಮಾರ್ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಉಮೇಶ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹರಿಕಾರರು

ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್‌ರವರು ನೀರಾವರಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಂತಹ ಶಾಶ್ವತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹರಿಕಾರರು ಎಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಜುಲ್ಯೆ 7ರಂದು ಕೆ.ಆರ್. ನಗರ ಮತ್ತು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಾಗರಿಕ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ನಾಗರಿಕ ಪೌರ ಸನ್ಧಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಯಾದುವಂಶದ ರಾಜರು ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಣೆಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೂಲಕ ಕೃಷ್ಣಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಮಾಜಿ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಸಾ.ರಾ. ಮಹೇಶ್ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನ ರಾಜಕಾರಣಯಾಗಿ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರು. ಶ್ರೀ ಯಾದುವೀರ್‌ರವರು ಆ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀ ಯದುವೀರ್ ಕೃಷ್ಣದತ್ತ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರವರು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡದೇ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ನಾನೂ ಕೇವಲ ನನ್ನ ಸಂಸದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು.

ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀ ಯದುವೀರ್ ಕೃಷ್ಣದತ್ತ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರವರಿಗೆ ಹೌರ ಸನ್ನಾನ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸ್ವಾತ್ಮಕೋಶರ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದ ಡಾ. ಸಾ.ರಾ. ಧನುಷ್ ರವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು.

ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಅಡಗೂರು ಹೆಚ್. ವಿಶ್ವನಾಥ್, ಶ್ರೀ ಮಂಜೇಗೌಡ, ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀ ಮಿಲ್ಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಎ.ಎಸ್. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಮೊದಲಾದವರು ಉಪಾಧಿತರಿದ್ದರು.

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಕೇತ ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆ

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೈಸೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ನಿವೃತ್ತಿ ಹಿರಿಯ ಉದ್ಘಾಟಕರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಜ. ಮಳೆಮರರವರು ಜುಲೈ 10ರಂದು ಮೈಸೂರು ಚಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮರದಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂರ್ಜ್ವ ಜಗದ್ವರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆ ಹಾಗೂ 28ನೇ ಬೆಳಿಂಗಳ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಸಂಸ್ಕತದಲ್ಲಿ “ಗು” ಎಂದರೆ ಅಂಧಃಕಾರ ಅಥವಾ ಅಜಾನ್ನ. “ರು” ಎಂದರೆ ಕಳೆಯವ ಅಥವಾ ದೂರ ಮಾಡುವ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಗುರು ಅಂಧಃಕಾರ ಮತ್ತು ಅಜಾನ್ವಂತನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವವನು. ಭಾರತೀಯ ಪಂಚಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆಷಾಢ ಮಾಸದ ಮಣಿಮೇಯ ದಿನವನ್ನು ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆ ಎಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ದಿನದಂದು ಗುರುವಿನ ಪ್ರಭಾವ ಬೇರೆ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹಚ್ಚಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲೀ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯರು ಈ ದಿನದಂದು ಗುರುವಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹಿಂದ್ರ ಜನ್ಮದಿನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧರು ಪ್ರಥಮ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ನೀಡಿದ ಅಂಗವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವು ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಆರಾಧಿಸಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗುರುವೇ ಸರ್ವಸ್ವ, ಗುರುವಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯೇ ಅಂತಿಮ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಕನಕದಾಸರು ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ದೋರೆಯದ್ವಾರೆ ಮುಕುತಿ ಎಂದು ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ನಂತರ ಜರುಗಿದ 281ನೇ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ದಾನ್ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಸ್. ವಿಷ್ಣುರಾಜರವರು ಗಾಯನ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸಿದರು. ವಯೋಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ದಾನ್ ಎಸ್. ಜನಾರ್ಥನ್, ಮೃದಂಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ದಾನ್ ಅನಿರುದ್ಧ ಎಸ್. ಭಟ್ ಮತ್ತು ಫಟಂನಲ್ಲಿ ವಿದ್ದಾನ್ ಎಂ.ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥರವರಗಳು ಸಾಫ್ ನೀಡಿದರು. ಪ್ರೌ. ಕೆ. ರಾಮಮೂರ್ತಿರಾವರವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮರ್ಪಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ

ಮನುಷ್ಯನು ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮರ್ಪಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಮಪೂರ್ಣ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಜುಲೈ 18ರಂದು ಸುತ್ತಾರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದಲ್ಲಿ ಜೇವ್ಸೊಎಸ್ ವಸತಿ ಶಾಲೆಯ ಇಕ್ಕೊಕ್ಕಬ್ಬ ವತ್ತಿಯಿಂದ ಐಸಿಎಆರ್ ಜೇವ್ಸೊಎಸ್ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಏರ್‌ಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸೀಡ್‌ ಬಾಲ್ ವಿಶ್ರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಪಣೆ ಉಂಟಾದರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟು ಜೀವಧಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಹೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಮಾನವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಭವಿಷ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಸಿಯನ್ನು ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಹೋಷಿಸಿದರೆ ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡುಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶಾಸಕರು ಹಾಗೂ ಬಿಜೆಪಿ ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವ್ಯ. ವಿಜಯೇಂದ್ರರವರು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನವು ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಘ್ಲಾಸಿಕ್ ಬಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂತತಿ ನಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ವಾಡುವಂತಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಾಗಬೇಕು. ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಮಹತ್ತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲಿದೆ. ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯು ಒಂದೇ

ದಿನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ವರ್ಷ ಏಕೇ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು ಎಂದರು.

ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಯದುವೀರ್ ಕೃಷ್ಣದತ್ತ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರವರು ಸುತ್ತಾರು ಶ್ರೀಮರಪು ಅಕ್ಷರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಅನ್ನ ದಾಸೋಹದ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಥಹ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ವಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಂಗತಿ. ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಅನಾಮತಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು. ಸುತ್ತಾರು ಶ್ರೀಮರಕ್ಕೂ ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ರವರ ಜನಮ ದಿನದಂದು ಏರ್ವಡಿಸಿರುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಮಣಿ ಎಂದರು.

ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀವಶ್ನುರವರು, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸರವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಸಂಕಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೀದರ್ ಶಾಸಕರಾದ ಡಾ. ಶೈಲೇಂದ್ರ ಬೆಲ್ಲಾಳೆಯವರು, ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಬಿಜೆಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕುಂಬುಳಿ ಸುಭೂತಿರವರು, ಜೆಎಸ್.ಎಸ್. ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸುತ್ತಾರು ಜೆಎಸ್.ಎಸ್. ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮುಖ್ಯಸ್ಥರುಗಳು, ನೌಕರ ವರ್ಗದವರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ವಕೀಲರು ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಳಪಿಕಾ ಅವಿನಾಶ್ ರವರು ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಸೀಡ್ ಬಾಲೋಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸಿದರು. ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕು. ಹೆಚ್.ಎಂ. ಸವಿತಾ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚಂದ್ರಮಾಳೇಶ್ವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ದಲ್ಲಿಲಾಮಾರವರು ಅಪರೂಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತರು

ಟಿಬೆಟಿಯನ್ನರ 14ನೇ ಧರ್ಮಗುರು ಶ್ರೀ ದಲ್ಲಿಲಾಮಾರವರು ಅಪರೂಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತರು ಎಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಮೈಸೂರು ಕಲಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಜುಲೈ 19ರಂದು ಶ್ರೀ ದಲ್ಲಿಲಾಮಾರವರ 90ನೇ ಜನ್ಮದಿನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಟಿಬೆಟ್ ಉತ್ಪವದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ದಲ್ಲಿಲಾಮಾರವರು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಾಡ್ಯಂತ ಮಾನವೀಯತೆ,

ಅನುಕಂಪ, ಸೌಹಾದರ್ತೆ, ಕ್ಷಮ್ಮಾ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಶ್ರುತಿರುವ ಶಾಂತಿಧೂತರು. ಅವರ ಶಾಂತಿ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಒಲಿದು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ದಲ್ಯುಲಾಮಾರವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಗೃಹ ಸಚಿವರಾದ ಡಾ. ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರವರು ಶ್ರೀ ದಲ್ಯುಲಾಮಾರವರು ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಭೇದಭಾವವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಸಂದೇಶ ಸಾರಿದವರು. ಅವರನ್ನು ವಿಶ್ವವೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ-ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಮತ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಹಿಂಸೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ 2,500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಶಾಂತಿ ಸಂದೇಶ ಸಾರಿದ ಬುದ್ಧನ ಜೋಧನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ ಎಂದರು.

ಟಿಬೆಟ್ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗೆಶ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀರ್, ಶ್ರೀ ನಾಜಿನ್ ತುಲ್ಯ, ಶ್ರೀ ಚೋಫೇಲ್ ತುಪ್ಪನ್, ಶ್ರೀ ಧುಪ್ಪನ್ ತ್ಸೆರಿಂಗ್, ಶ್ರೀ ಗೆಲೆಕ್ ಜಂಗ್, ಶ್ರೀ ಚೈಮ್ ದೋಜೆ, ಐಚೆಪಿ ಶ್ರೀ ಜೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ಮಾಡಿ ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೇಂಳಿಗೋಪಾಲ ಉಪಸಿತರಿದರು.

ಸಹನೆ, ತಾಳ್ಳೆ, ಸ್ವೇತಿಕತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ವಿ ಸಾಧ್ಯ

ಯಾವುದೇ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಹನೆ, ತಾಳ್ಳೆ, ಸಹಬಾಳ್ಳೆ ಸ್ವೇತಿಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಪರಮಪೂರ್ಜ್ಯ ಜಗದ್ವರುಗಳವರು ಜುಲ್ಯೆ 20ರಂದು ಹಾಮರಾಜನಗರದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ವಿರಕ್ತಮತದ ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಏರ್ಶ್ಯೇವ ಲಿಂಗಾಯತ ನೋಕರರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಘದ ರಜತಮಹೋತ್ಸವ ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿದ್ಧ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ದೇಶ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದ ನೆಲವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರು ಇಲ್ಲಿ ನೇಲಿಸಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲ ಅಹಿತಕರ ಫಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕು. ದೇಶದ ಏಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತವರು ನಿಸ್ಪಾತ್ರ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಘ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವಂತಹ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಶಾಖಾನೀಯವಾದುದು. ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ಸಂಘ ಶಾಶ್ವತ

ಎಂದು ತೀಳಿದು ಮುಂದೆ ಬರುವವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಅಚರಣೆ ಇತರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಕರರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಸ್. ಪಡ್ಡಕ್ಕರಿಯವರು ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ, ಬೆಳಕು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ವೀರಶೈವ ಲಿಂಗಾಯತ ನೋಕರರ ಕೇವಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಘ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚುಯ ಸಂಗತಿ. ವೀರಶೈವ-ಲಿಂಗಾಯತರು ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಎಲ್ಲರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮರ ಮಾನ್ಯಗಳು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮುದಾಯ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅಕ್ಕರ, ಜ್ಞಾನ, ಅನ್ನ ದಾಸೋಹದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸುತ್ತೂರು, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮರಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಮರಗಳು ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದರು.

ಮರಿಯಾಲದ ಶ್ರೀ ಇಮ್ಮಡಿ ಮುರುಫರಾಜೆಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಂ. ಗಣೇಶಪ್ರಸಾದ್, ಕಾಡಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಮರಿಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಘದ ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರಯ್ಯ, ಜಿಲ್ಲಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಮಲಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೌರಿಶಂಕರ, ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಲ್. ಮುದ್ದುಬಸವಣ್ಣ ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಸಪ್ಪ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಬಿ. ಅಕ್ಷಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ.ಬಿ. ಜ್ಯೋತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ಮರಮಾನ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿವೆ

ಮರಮಾನ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಜಂಟಿ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಂಗೇಶ್‌ಡಾಕ್ಟರವರು ಸುತ್ತೂರು ಶ್ರೀಮತದಲ್ಲಿ ಜಬ್ಲೆ 24ರಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರಾವಣಮಾಸ ಮಾಜಾನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದಂಡೇಶನ ಶಿವತತ್ವ ಬೆಂತಾಮಣಿ ಕುರಿತ ಪ್ರವಚನ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹನ್ನರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಅಸ್ವಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಕೂರಿತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಬ್ಲೋ ಗೀಳಿನಿಂದ ಭಜನೆ, ಪ್ರವಚನ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಸುತ್ತಾರು ಮತವು ಸೇರಿದಂತೆ ನಾಣಿನ ಮರಮಾನ್ಯಗಳು ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮೈಸೂರಿನ ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳವರಾದ ಶ್ರೀ ಆಶಪ್ಪನವರು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೋತೆಗೆ ಸಂಸ್ಥಾರವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ, ಸಹಭಾಷ್ಯ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮುದುಕುಲೋರೆಯ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಂತರ ಶ್ರೀ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದು ಶ್ರಾವಣಮಾಸ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಶ್ಯರು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಕಿಲೀತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಸ ವೇದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾನವನು ಲೌಳಿಕ ಜಂಜಾಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದಂಡೇಶ ವಿರಚಿತ ‘ಶಿವತತ್ತವ ಚಿಂತಾಮನೀ’ ಕೃತಿಯ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಜೀವಸೋಎಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಮೇರು, ಎಚ್.ಬಿ. ದೇವಣ್ಣನವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರು. ನಿವೃತ್ತ ದೈತ್ಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಸ್. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾವ್ಯವಾಚನ ಮಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲದ ಸಾಧಕರು, ಜೀವಸೋಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರು ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರುಗಳು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಭಕ್ತರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ವೇದಾವತಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ. ನಂದಿನಿ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಓದುಗ ಪಡೆ ಇಂದ್ರೇ ಇರುತ್ತದೆ

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಓದುಗ ಪಡೆ ಇಂದ್ರೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಯರುಗಳವರು ಜುಲೈ 25ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಡಾ. ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಹಾನಗಲ್ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಇತಿಚಂಡ ರಮೇಶ್ ಉತ್ತಪ್ಪನವರ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸೇನಾನಿಯಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ರಮೇಶ್ ಉತ್ತಪ್ಪನವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗನಾ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದವರು ಹೆನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರೂ ಕೃತಿಗಳ ವಿಷಯದ ಆಯ್ದು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಸಿಂಧೂರ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಏರಯೋಧರ ಯಶೋಗಾಢಗಳು ಯುವಜನತೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿವೆ. ಗಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವುದು

ಲುತ್ತಮ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮ, ವ್ಯತ್ತ, ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಗಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಇತಿಹಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕ ರಚನೆ ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕನಾಟಕ ಹೊಲೀಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸಂದೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ರವರು ಯುವಜನರು ಓದಿನಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಸ್ತಕಗಳ ರಚನೆ ಜೀಡಿತ್ಯುಮೊಣವಾಗಿವೆ. ಮುಂದಿನ ಹೀಗೆ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಬಿಡಬೇಕು ಎಂದರು.

ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀವತ್ಸ, ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಮೈ. ನಾಗೇಶ್ ಏ. ಬೆಟ್ಟಕೋಟಿ, ಲೆ.ಕ. ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಸ್. ಗೋಪತಿ, ಶ್ರೀ ಎ.ಪಿ. ನಾಗೇಶ್, ಶ್ರೀ ಐಚಂಡ ರಮೇಶ್ ಉತ್ತಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶ್ ಜಿಕ್ಕಪಾಳ್ ಮೊದಲಾದವರು ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು.

ಸದ್ಯಧ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ವೃತ್ತಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ಸದ್ಯಧ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ವೃತ್ತಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಪರಮಪೂರ್ಣ ಜಗದ್ದುರುಗಳವರು ಜುಲೈ 25ರಂದು ಗುಂಡ್ಲಪೇಟೆಯ ಜೀವಸೋಎಸ್ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ 21ನೇ ಮದ್ಯವರ್ಜನ ಶಿಬಿರದ ಸಮಾರೋಪದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧಿ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಯುವಜನರು ದುಶ್ಯಟಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ದುಶ್ಯಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವವರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗೌರವದ ಜೊತೆಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಗೌರವವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದುಶ್ಯಟಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ವಡಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಶೇ. 30ರಿಂದ 40ರಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಮದ್ಯಪಾನದಂತಹ ದುಶ್ಯಟಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಕುಟುಂಬದವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹಚ್ಚೆ.ಎಂ. ಗಣೇಶ್ ಪ್ರಸಾದ್ ರವರು ಹಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಸಂಗಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವು ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜೀವಸೋಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಆಯೋಜಿಸುವ ಮದ್ಯವರ್ಜನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗುವ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜ ಸಹ ಕಾಳಜಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದರು.

ಪರಂಪರೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ರವರು ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ನಾನಾ ನೆಪಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು 41 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ವ್ಯಾಸನಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವ್ಯಾಸನಿಯೂ ಆತ್ಮವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಕುಡಿತದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿಹಬ್ಬವಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಚಿಕ್ಕತುಪ್ಪುರು ಶ್ರೀಗಳು, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಸ್. ನಿರಂಜನ್‌ಕುಮಾರ್, ನಗರಸಭೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎನ್. ಮಥುಸೂದನ್, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಸ್. ನಂಜಪ್ಪು ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಬಂಗಾರ ನಾಯಕ ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಸ್. ರಾಜಶೇಖರಪ್ಪ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಸವರಾಜು ವರದಿ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಶಿಬಿರಾಧಿಕಾರಿ ಮಾರ್ಕುಲಂತಿ, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಪಿ. ರಘು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶಂಕರಮಾರ್, ಶ್ರೀ ನಂದಕುಮಾರ್ ರವರುಗಳು ಅನಿಸಿಕೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ ವಂದಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎಂ.ಪಿ. ಸೋಮಶೇವರ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ಯುವಜನರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳಬೇಕು

ಯುವಜನರು ಕೇವಲ ಬಹಿರಂಗದ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಡಿ. ಸುದರ್ಶನ್‌ರವರು ಜುಲೈ 25ರಂದು ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮತದಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಮಾಜಾನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣ ದಂಜೇಶನ ಶಿವತ್ತೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕುರಿತ ಪ್ರವಚನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇಂದಿನ ಯುವಜನರು ಬಾಹ್ಯಜೀವನದ ರೋಮಾಂಚನಕ್ಕೆ ಒಳಗೊನ್ನಿಡ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಭೂಮಾಲೋಕದಿಂದ ಅವರು ಹೊರಬರಬೇಕು. ಮಹನೀಯರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹದಂತಹೀ ಅವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇಂದು ಜನರು ಬಿಜ್ಞಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜ ಪೋಷಕಾನಿನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆರುವ ಬಸವಣ್ಣವರನ್ನು ವೈಭವೋಪೇತವಾಗಿ ಕಾಣಿವ ಬದಲು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೇರುವಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಖಿಡ್ಕಿಂತ ಲೇಖನಿ ಹರಿತ ಎಂಬಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಖಿಡ್ಕವನ್ನು ಶೈಜಿಸಿ ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಸವಾದಿ ಶರೀರ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಗಬೇಕು. ಅವರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣ ದಂಜೇಶನ ಕಾಲ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಗತಿ. ಶಿವತ್ತೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥ ಬಸವಯುಗದ ನಂತರ ಶೈವ ಮತ್ತು ಏರ್ಶಮಾತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೊಂಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಸಂಗಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಮತದ ಶ್ರೀ ಮಹಿಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶ್ವರ್ಯವೆಂಬುದು ನಿತ್ಯ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದುದು. ಓಂ ತತ್ತ್ವ ಸತ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ. ಇದು ಭಗವಂತನ ಅವೃತ್ತ ವಾಸ್ತವ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಜೀವನ ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಡಾ. ಕೆ. ಅನಂತರಾಮುರವರು ಶ್ರವಣಕ್ಕೂ-ಶ್ರವಣಕ್ಕೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸದ್ವಿಭಾರಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಇಂತಹ ಸ್ಥಂಗಗಳು, ಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಜಿತ್ತುದಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಹೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಹೀಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ವಿವೇಕ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ನೇತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ದೋರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ ಅಂಕದಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ನೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಮವೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯುವಜನರು ಇಂತಹ ಪ್ರವಚನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಲ್ಮೋಲ್ಟಬೇಕು. ಬದುಕು ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ರೂಪಗೊಳಿಬೇಕು. ಹುವೆಂಪು ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಭಾವ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಕಾಲ. ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಅಂತಹ ಅನುಷ್ಠಾನ ಶ್ರೀಮತದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ನಡೆದುಹೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಜ್ಞ ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದೇಶಿಕೆಂದ್ರ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಪಟ್ಟ ವೇಗವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಗಮಕ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೃ. ರಾಮಚಂದ್ರವರು ವಾಚನ ಮಾಡಿದರು. ಹೌ. ಮೊರಬುದ ಮಲ್ಲಿಕಾಬುನರವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಸ್ವಾಮಿ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಿರಂಜನಮೂರ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಜೀವಸೋಎಸ್ ಲಲಿತಕಲಾ ವೃಂದದವರು ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮತದ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರು ಸೇವಾರ್ಥ ನೇರವೇರಿಸಿದರು.

ಪ್ರಸಾದ

ಕೃತಿ-ಸ್ವೀಕೃತಿ

ಗೋಪಾಲಗೌಡ ಶಾಂತವೇರಿ

ಅಂತರಂಗ-ಬಹಿರಂಗ

ಡಾ. ಎಚ್.ಸಿ. ವಿಷ್ಣುಮೂರಿರ್

ಪ್ರೈ: ಅನನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಶ್ರೀದೇವಿನಗರ, ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ

ಮು: 684, ಬೆಲೆ: 800/-

ಒಸವಗಿರೆ

(ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಾಧಾರಿತ ಗೀತ ಸಂಕಲನ)

ಶ್ರೀ ಮಾರೇನಹಳ್ಳಿ ಲೋಕೇಶ್

ಪ್ರೈ: ಶರಣಸ್ವಲ

ಎಪಿಎಸಿ ಹೆಂಭಾಗ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ

ಮು: 72, ಬೆಲೆ: 70/-

ನಿಜಗುರುವಿನೆಡಿಗೆ

ಶ್ರೀ ಮಾರೇನಹಳ್ಳಿ ಲೋಕೇಶ್

ಪ್ರೈ: ಅತ್ಯಿಗುಪ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಳಗ

ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ

ಮು: 112, ಬೆಲೆ: 150/-

ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು

ಸಾಹಿತೆ-ಮಾಹಿತೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಪ್ರೈ: ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಜಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 88, ಬೆಲೆ: 100/-

ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ವಾಣಿ - 1

(ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮೀಚಿ

ಗಳವರ ಅಮರ ಸಂದೇಶಗಳು)

ಶ್ರೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಎಂ.

ಪ್ರೈ: ಪವಾಡಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ

ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 172, ಬೆಲೆ: 200/-

ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ವಾಣಿ - 2

(ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮೀಚಿ
ಗಳವರ ದಿಷ್ಟ ಸಂದೇಶಗಳು)

ಶ್ರೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಎಂ.

ಪ್ರೈ: ಪವಾಡಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ

ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 164, ಬೆಲೆ: 200/-

ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ದರ್ಶನ

(ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮೀಚಿ
ಗಳವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆ)

ಶ್ರೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಎಂ.

ಪ್ರೈ: ಪವಾಡಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ

ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 628, ಬೆಲೆ: 750/-

ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ವಾಣಿ - 3

(ನುಡಿ ಸಂದೇಶಗಳು)

ಶ್ರೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಎಂ.

ಪ್ರೈ: ಪವಾಡಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ

ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 132, ಬೆಲೆ: 150/-

Sri Shivakumara Vani

ಶ್ರೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಎಂ.

ಪ್ರೈ: ಪವಾಡಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ

ನೆಲಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 148, ಬೆಲೆ: 150/-

ಎನ್ನೋಳಗಳ ಬಸವಪ್ರಭು

ಮುಷ್ಟ ಬಸವರಾಜ ಬಣಕಾರ

ಪ್ರೈ: ಶುಭದ ಪ್ರಕಾಶನ

ಜರಗನಹಳ್ಳಿ, ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಅಂಚೆ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 124, ಬೆಲೆ: 100/-

ವಚನವಲ್ಲಿ (ಆಧುನಿಕ ವಚನಗಳು)

ಮುಷ್ಟ ಬಸವರಾಜ ಬಣಕಾರ

ಪ್ರೈ: ಶುಭದ ಪ್ರಕಾಶನ

ಜರಗನಹಳ್ಳಿ, ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಅಂಚೆ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮು: 102, ಬೆಲೆ: 100/-

ಶೈವಿಕರ ವಿಳಾಸ

ಡಾ. ಬಿ. ನಂಜುಂಡಾಜ್ಞಮಿ
ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥ ಆಯುವೇದ
ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ ಬಿ.ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆ
ತುಮಕೂರು 572 102
ಮೊ: 98809 96196

ಶ್ರೀ ಸ.ರಾ. ಸುಳಕೊಡೆ
ನಂ.1319, 'ಶ್ರೀ ಶವಪ್ರಸಾದ'
ರಾಮತೀರ್ಥನಗರ
ಬೆಳಗಾವಿ 590 015
ಮೊ.: 98555 53343

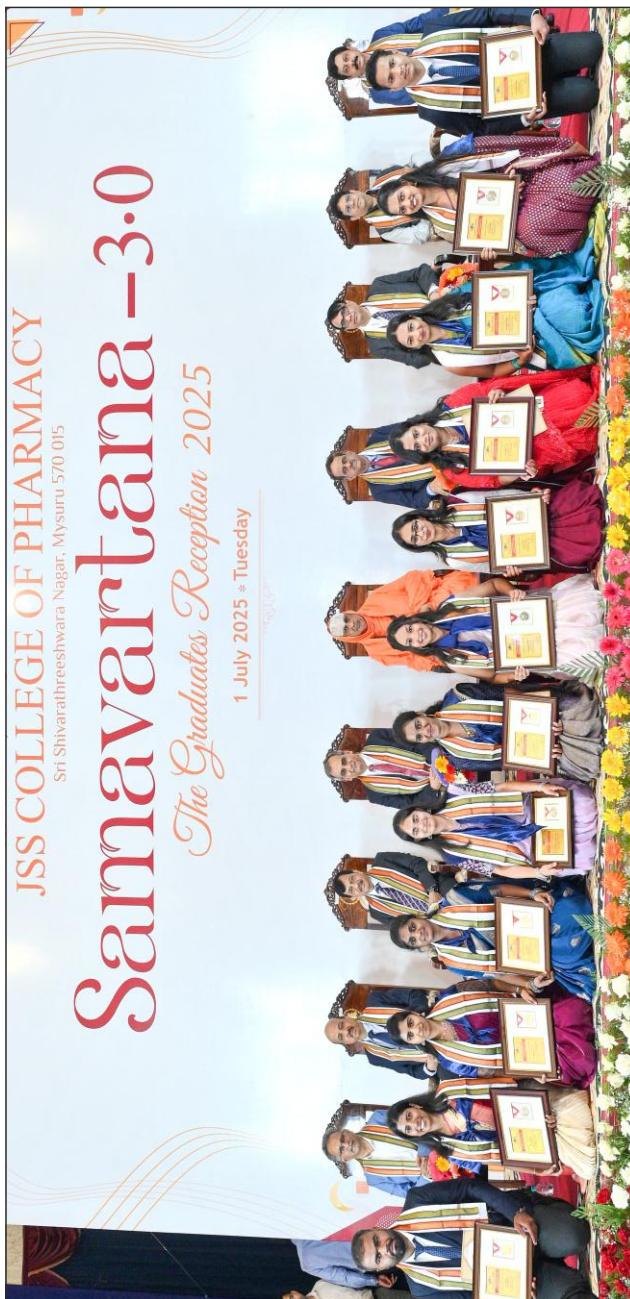
ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿಥಗಂಗಪ್ಪೆ
ನಂ.1617, ಮಾತೃಶ್ರೀ,
ಸರ್ ಎಂ.ವಿ. ಮುಂದುವರೆದ ಬಡಾವಣೆ
8ನೇ ಬ್ಲೋಕ್, ಸುರ್ಕಿರ್ಧಾಮದ ಎದುರು
ಮುದ್ರಿನಪಾಳ್ಯ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ
ಬೆಂಗಳೂರು 560 091
ಮೊ: 98455 65871

ಡಾ. ಎನ್.ಡಿ. ರಾಮದಾಸ ರೆಡ್ಡಿ
ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಎಚ್.ಎ.ಜಿ. 32, ಗ್ರಾಂ-1
ಕೆ.ಎಚ್.ಬಿ. ಕಾಲೇನಿ
ಹೂಟಗಳ್ಯಾ
ಮೈಸೂರು 570018
ಮೊ: 98453 09081

ಹರತೇರು ಬಿತ್ತಿದ ಗಿಡವಿನ ಹೂವ್ಯ ಕೊಯ್ದು
ಉಲೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟದ ಕೆರೆ ನೀರ ತಂದು
ನಾಡೆಲ್ಲ ನೋಡಿರಿಯೆಂದು ಪೂಜಿಸುವ ಪುಣ್ಯ
ನೀರಿಗೊ ಹುಬ್ಬಿಗೊ ನಾಡೆಲ್ಲಕೊ ಪೂಜಿಸಿದಾತಗೊ
ಇದ ನಾನರಿಯೆ ನೀ ಹೇಳಿಂದಾತ
ನಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟ ಏರಾಧಿವೀರ
ನಿಜ ಭಕ್ತ ಅಂಜಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯನು
— ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ

ಹಿಂಬದಿ ಪ್ರಟಿದ ಜಿತ್ತೆ

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮತ್ತೆ 2025ರ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೂಕರ್ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣೆ ಮರಸ್ತ್ಯತರಾದ
ಶ್ರೀಮತಿ ಬಾನು ಮುಷ್ಟಾಕ್‌ರವರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ
ಜಗದ್ದೂರುಗಳವರು ಸನ್ನಾನಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಡಾ. ಬಿ. ಶಿವರಾಜು, ಡಾ. ಸಿ.ಜಿ.
ಬೆಟ್‌ಸೂರಮತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎ. ಮಂಜುನಾಥ್ ಮೊದಲಾದವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ
(5 ಜುಲೈ 2025)

ಈ ಸಮಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜನ ಸದಸ್ಯರತ್ನನ್ ಪದದಿ ತುದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪರಿಹಿತವಾಗಿದ್ದು ಜಗದ್ರೂಪಾಭಿವರ್ದನೆಯ ಸಾಧ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರಲು, ಯಾ. ಷಿ.ಎ.ಎ. ಪ್ರಮೋದ್ ಕೆಮ್ಮಾರ್, ಡಾ. ಹೆಚ್. ಬಂಡಿನಗರ್ಡಪ್ಪ, ಡಾ. ಗೋಪಿ ಕೆಮ್ಮಾರ್, ಡಾ. ಎಂ. ಮಂಡುನಾಥ್, ಡಾ. ವಿಶಾಲಕ್ಷ್ಮಾರ್ ಸುಳ್ಳಾ, ಡಾ. ಜಿ.ಎ. ಮರ್ಜಾರ್ ರಾದುಗಳಿಂದಿಗೆ ಪದಕ ನೀಡಿತ ಪದಪ್ರದಾನಗಳಿಂದಾರೆ (1 ಜುಲೈ 2025)

ಪ್ರಸಾದಲ್ಲಿನ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಸಭಾಂಗಡಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಮಣಿಕ ಮಾತ್ರಾಯಿವರ ಅಭಿಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸದಾಚಳರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಿಷಣಗಡೆ ಕ್ಷಾಯ ವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದಿನಾಯಿತು. ಈ. ಪಿ. ಖಾಂತಿತ್ತ ವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವಾರ್ಥಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೋ. ಎಸ್. ಕಿವಾರಾಪನ್, ಶ್ರೀ ಮರುಂಜ್ಯಾರ್ಥಿ, ಹಳ್ಳಿ ಮರುಂಜ್ಯಾರ್ಥಿ, ಶ್ರೀ ಮರುಂಜ್ಯಾರ್ಥಿ, ತಿ. ಎಸ್. ಕಿರಿಂಗಾರ್ಥಿ, ನಾನಾ ಪಿ. ನಾನಾ ಪಿ. ಮಂತ್ರಿ ಮರಂ ಮಂತ್ರಿ ಪಾರಂಪರಿಗಳ ಪರಿಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ (13 ಜುಲೈ 2025)

ಪ್ರಸಾದ ಸಂದರ್ಭ ವೇರೆಕ್ಕೆ ಬುಳಗಡ ಪತ್ರಿಯಂದ ಅರ್ಥಾತ್ ಜೀವ್ಯದ್ವಾರಾ ಬುಂದ ಕಾನೂ ಬಳಗಡ 20ನೇ ವಾಷಿಫ್‌ಕೆಲ್ಲಾರ್ಟ್‌ನ್ಯೂ ಪರಮಾಣು ಜಾಗ್‌
ಜಗದ್ದಿರುಗಳ ದಿವ್ಯ ಸಾನಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟನಾಯಾತ್. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾರದ ಶಿದಲಿಂಗಾರ್ಕಿಯ, ಶ್ರೀಮತಿ ಗೀತಾ ಕಾಶ್ಯಾರ, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ.
ಗಣೇಶಪ್ರಕಾರ, ಡಿ. ಜಯಪ್ರಕಾಶನ್‌ರ್ವಿ, ಶ್ರೀ ಮಂಜುರಾಜು ಹಾಗೆ ರಾಮಾನುಪ್ಪ ಶ್ರೀಗಳಾದ್ದರಿ (13 ಜುಲೈ 2025)

ನ್ಯೂಸ್‌ಲೋನ ಸ್ಕೋರ್ಸ್‌ಲೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾಸರಾಜ ಮರಡರ್ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಶಸ್ತಿಧರ್ ಶ್ರೀ ಹಾದಂಗಳವರ 9ನೇ ಖ್ಯಾತಾರ್ಥಿಕೆಂದೆ ಶ್ರೀ ಹಾಣಿಕೆರ್ಲೆತದ ಮರಡ ಶ್ರೀ ಮಹಾಸರಾಜ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಶಸ್ತಿಧರ್ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಮಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಭಿರು ಜಗದ್ರಂಭಗಳವರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕದರ್. ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಹೆಚ್. ಎಸ್. ರಾಜ್‌ಪ್ರಭಾ ಶ್ರೀ ಪರಂಪರ್ವತ ರಾಮರಾಜ್ ಮೌದ್ಲಾಪಬಗ್ಳಿಯಾರೆ (4 ಜುಲೈ 2025) ಈ ದಿನ್ಯಾರಾಜ್, ತಿಳಿ. ಹೆಚ್.ಎಸ್. ರಾಜ್‌ಪ್ರಭಾ ಶ್ರೀ ಪರಂಪರ್ವತ ರಾಮರಾಜ್ ಮೌದ್ಲಾಪಬಗ್ಳಿಯಾರೆ (4 ಜುಲೈ 2025)

ನೇನು ಸೂರ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುತ್ತಲ್ಯ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಆಜ್ಞಾ ಮನಸದೆ ಕೊನೆಯ ಶೃಂಕ್ಷಪಾರದಂದು ಪರಮಪ್ರಜ್ಞ ಜಗತ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾರ ದಿತ್ಯ ಸಾನ್ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್‌ಮಂಡೆಶ್ವರಿ ಹಾದದ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಶಿಷ್ಠದ್ವರ್ಮಣೆ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವದ ವನಿಯೋಗ (ಅನುದಾನ) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಹಿತ. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಕೃಷ್ಣರಾಜ್ಯಮಿ, ಡಾ. ಸಿ.ಜಿ. ಬಿಟ್ಟಸುಲಾರಮಂತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮಂಡುನಾಥಾರ್ಥಾರ್ಥಗಳಿಂದ (18 ಜುಲೈ 2025)

ಮೇಸೂರು ಶ್ರೀ ಸುತ್ತಲೆ ಮರಳ್ಯಾ ಪರಮಹಂಸ ಜಗದ್ರಘಿಗಳಾರ ದಿವ್ಯ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಮರಳ್ಯಾ ಪರಮಹಂಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದನ್ನು ಕೆನಡೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆ ಇಲಾಖೆಯ ಸಹಾಯ ನಡೆಸಿಕರಾದ ಡಿ. ಎಂ.ಆರಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಸೌರಾಧ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಸಂಗಮ ಕೇಂದ್ರ ಕರ್ಯಾ ಸಭೆಯ ಮಂಬಳದ ಶ್ರೀಗಂಧಿ, ಡಿ. ಎಂ.ಶಿವಪ್ಪ ಪರಮಹಂಸರಾರ (25 ಜುಲೈ 2025)

ಮೈಸೂರು ಕಲಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದಲ್ಲಿಲಾಮಾರವರ 90ನೇ ಜನ್ಮದಿನದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಬೆಬಿಟ್ ಉತ್ಸವನ್ನು ಪರಮಾಜ್ಞ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಲಾಹಿತು. ಶ್ರೀ ಗೆರ್ಲೆಕ್ ಜಂಗ್, ಶ್ರೀ ಗೆರ್ಲೆ ಲಹ್ನೋರ್, ಗೃಹ ಸಚಿವರಾದ ಡಾ. ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀ ವೇಳಿಗೋಪಾಲ್, ಡಾ. ಎಂ.ಬಿ. ಚೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಜೈಮೋಡ್ ಯವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ (19 ಜುಲೈ 2025)

ಮೈಸೂರಿನ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಡಾ. ಗಂಗಾಭಾಯಿ ಹಾನಗಲ್ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಐತಿಹಂಡ ರಮೇಶ್ ಉತ್ಸವವರ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಮಾಜ್ಞ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಎಂ.ಬಿ. ಮಂಜುನಾಥ್, ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶ್ ಚಿಕ್ಕಪಾಟ್, ಲೇಖನಂಟ್ ಕನರ್ಲ್ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಗಳಂಪತಿ, ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀವತ್ಸ್ವ ಶ್ರೀ ಸಂದೇಶಕುಮಾರ್, ಪ್ರೊ. ನಾಗೇಶ್ ಬೆಂಕೋಟೆ, ಶ್ರೀ ಎ.ಪಿ. ನಾಗೇಶ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಐತಿಹಂಡ ರಮೇಶ್ ಉತ್ಪನ್ನವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ (25 ಜುಲೈ 2025)

ಸುಂದುಪೇಟೆ ಜೆಲ್‌ಸೋ ಎಸ್‌ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ 21ನೇ ಮದ್ದಾರಜನ ಶಿಬಿರದ ಸಮಾರೋಪವು ಪರಮಷಾಙ್ಕ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಂಜಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾರ್, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಗಣೇಶಪ್ರಸಾದ್, ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಸ್. ನಿರಂಜನ್ ಕುವರಾರ್, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎನ್. ವುಧುಸೂದನ್ ರವರು ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರುಗಳೂಂದಿಗೆ ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ್ದರೆ (23 ಜುಲೈ 2025)

ಕಾಮರಾಜನಗರದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಮೃತ್ಯುರ ವಿರಕ್ತಮತದ ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಜೆಲ್ಲಾ ವೀರಬ್ರಹ್ಮ-ಲೀಗಾಯತ ಸೌಕರ್ಯ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಘದ ರಜತಮಹಿಳೆಪ ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಪರಮಷಾಙ್ಕ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಪಿ. ಬಸಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಪಿ. ಮರಿಸ್‌ನ್‌ಮು, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಗಣೇಶಪ್ರಸಾದ್, ಮರಿಯಾಲ ಮತ್ತು ಕಾಮರಾಜನಗರ ಶ್ರೀಗಂ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಮೃತ್ಯುಪನವರುಗಳಿಂದ್ದರೆ (20 ಜುಲೈ 2025)

ಮಾಗಡಿಯ ಶ್ರೀ ಜಡೇದೇವರ ಮತದಲ್ಲಿ ತ್ಯಂತಿಯ ವರ್ಷದ ಆಷಾಧಮಾಸದ ಏಕಾದಶ ಮಹಾರಾಧುಭಾಷ್ಯಕ ವಿಶೇಷಪೂಜೆ ನೆರವೇರಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಜ್ಯರನ್ನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಜಡೇದೇವರ ಮತದ ಶ್ರೀಗಳು ಹಾಗೂ ಮೊದಲಾದವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ (19 ಜುಲೈ 2025)

ಮೈಸೂರು ಜಿ.ಪಿ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲೀಂಗೇಶ್ವರಸ್ಥಾಪನೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನ ನಿರ್ಮಾಣ ಶಿಲಾನಾಢ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಮಹಾಜ್ಯ ಜಗದ್ರೂಪಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟನಾಲಯಿತು. ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎನ್. ಮಂಜೇಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀವರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಬಿ.ವ್ಯ. ವಿಜಯೇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರನವನ ಆಶ್ರಮದ ಶ್ರೀಗಳು, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಟಿ. ದೇವೇಗೌಡ, ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಗಂಗೇಶಪ್ರಸಾದ, ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪ್ರದೀಪ್ ಕುಮಾರ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಕೆ. ನಾಗರಾಜುವರವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ (6 ಜುಲೈ 2025)

ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕಲಾಕಾರಿರಂದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಳಿಸಿದ್ದ ಕರ್ದಳ ಮಹಿಳೆ ಪೇರಿಕೆಯ ರಚನೆ ಮಹಿಳೆತ್ವದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾಯಿತು. ಕಿ. ಸೈಲಿಮಾನಸರ್ಟಿಯರಂಗ ಸುತ್ತಬಿ ಅನಂದಪ್ರಕಾರ ಡೆಪ್ಲೋಟ್ ಸಾನ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಕರ್ದಳ ಪ್ರಾಣಿ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ ನಾರದ ವಿಭಾಗಕ್ಕು, ತಾ. ಎಂ.ಎ. ನಲ್ಹಾಂಜಕ, ಶ್ರೀ ಸುಧಾ ಮತ್ತೊಂಬಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೃಷ್ಣ ಶಿರ್ದಿಯ ಸದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಶ್ನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ನಾರದ ವಿಭಾಗಕ್ಕು, ತಾ. ಶ್ರೀ ಗೌರೀಷ್ವರ್ಮಾರ್ವೇರ, ಶ್ರೀ ಗೌರೀ ಕಾಗ್ಲ ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಗೌರೀಷ್ವರ್ಮಾರ್ವೇರ, ಶ್ರೀ ಗೌರೀ ಕಾಗ್ಲ ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಗೌರೀಷ್ವರ್ಮಾರ್ವೇರ (27 ಜುಲೈ 2025) ದಾಗ್ವಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ

